VIJFDE JAAR. No. 974. **1841.** ZATURDAG, 2 JANUARIJ.

DE AVONDBODE,

Abonnement
aan het bureau van het blad,
Warmoesstraat, No. 206,
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijzen
voor 3 maanden,
te *Amsterdam* .... f 7 [illegible]
en *Buitensteden* franco .... f 8 [illegible]

ADVERTENTIËN.
Zeven regels of minder .... f 1.75.
Elken regel meer .... » 25.
Zegel voor elke Advertentie en Herhaling .... » 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

Belastingstelsel.

(*Ingezonden.*)

Onder de klagten, die aan de orde van den dag zijn, behoort die over de hoogte en onbillijke onevenredigheid van het bestaande belastingstelsel. *De mindere stand is te zwaar belast en kan niet meer dragen*, roept onder anderen de *Vlissingsche Courant* herhaaldelijk uit, en levert in haar nommer van den 22 December 1840 eene becijfering, om te betoogen, dat de minvermogende huisvader met zes kinderen te Middelburg f 106.08 *en een halve cent* belasting betaalt, bij een jaarlijksch inkomen van f 312. Indien het keukenboekje juist is opgemaakt, dat steller dezes voor het oogenblik in het midden laat, dan ziet het er voor dien middelburgschen huisvader ongelukkig uit, vooral zoo noch zijne vrouw, noch zelfs één zijner zes kinderen iets kunnen bijbrengen, om den last der huishouding te verligten. Beter ware het welligt den huisvader geweest, niet te huwen; doch, men gevoelt het volkomen, dit kan niet als beginsel worden aangenomen; het is van het hoogste belang in eene welgeordende maatschappij, dat in de eerste plaats het wettig huwelijk worde bevorderd. Wij willen den huisvader zijn glas jenever ook volstrekt niet ontnemen, en raden hem zelfs aan, mits zich niet aan onmatigheid schuldig makende, het gebruik daarvan geenszins na te laten, overtuigd, dat het bij sober voedsel, zwaar werk en in een vochtig land nuttig voor zijne gezondheid is.

Wij moeten echter in bedenking geven, of de veronderstelde huisvader wel tot de minvermogende klasse behoort, en niet veeleer tot de geheel onvermogende, dat is tot de zulke, welke zonder liefdegaven niet kan bestaan, en of het onvermijdelijk jaarlijksch te kort niet wordt aangevuld op deze of gene wijze, even als bij allen van de behoeftige klasse, die dan toch leven, nu eens onder meerderen, dan eens onder minderen druk.

Alle armoede weg te nemen, daartoe zien wij geen middel, en vooral niet, door juist het geheele belastingstelsel om te keeren. Gesteld eens, de rijks en plaatselijke kassen vergoedden aan den middelburgschen huisvader de door hem uitgeschoten f 106 08½, is dan de man gered? Zoo neen, (en wij durven dit gerustelijk aannemen), dan zal de begeerde ontheffing slechts een halve maatregel zijn, waartoe men niet moet overgaan, zoo aan den anderen kant de invoering van dien halven maatregel nog veel verderfelijker gevolgen mogt na zich slepen; dat wij even gerustelijk staande houden. Gewis zoo de ontheffing plaats heeft, houdt de man meer — ofschoon dan ook niet genoeg — over, om in de behoeften van zijn gezin te voorzien, en heeft hij buitendien het voordeel, *om niet* bescherming, veiligheid, en voor zich en zijn gezin, in de maatschappij, waarin hij leeft, te vinden. — Doch, men ontveinze het zich niet, zoodra hem de ontheffing te beurt valt, en daartegen de middel-klasse, waaronder hij zijn brood verdient, zwaarder wordt belast, zal het geval ontstaan, dat men hem op zijn dagwerk beknibbelt, en hij zal, alle omstandigheden overigens dezelfde blijvende, in plaats van f 6, welligt f 4 a 5 in de week kunnen verdienen. Alsdan is hij in dezelfde verlegenheid, en heeft niets bij de verandering gewonnen.

In elk geval blijft de moeijelijkheid bestaan, dat hij *te kort komt*, en dat in de dringendste behoeften op de eene of andere wijze zal moeten worden voorzien.

Het aangehaalde voorbeeld bewijst dus weinig tegen het bestaande belastingstelsel, en volstrekt niet, dat hetzelve alleen op grond daarvan geheel zou moeten worden omvergeworpen. Wij zouden zelfs nog verder kunnen gaan, door te beweren, dat het onbillijk en onjuist is, het plaatselijke en het algemeene belastingstelsel als in éénen adem te bestrijden, en welligt valt er op de becijfering zelve af te dingen, zoo men die naauwkeurig nagaat, doch voor ons tegenwoordig oogmerk is zulks vooreerst onnoodig.

Dat oogmerk is geen ander dan eenige punten aan te geven, waaruit het ongegronde van de besluiten, die de *Vlissingsche Courant* uit het door haar gestelde voorbeeld wil afleiden tegen het bestaande belastingstelsel, aan elken onpartijdige, bij verdere overweging, ten duidelijkste zal blijken.

Dat de staat behoeften heeft, en belastingen tot voorziening noodig zijn, kan wel als een axioma worden aangenomen, dat honderdmaal is aangevoerd, en door niemand zal worden betwist. Dat die belastingen een ieder in evenredigheid van zijne *inkomsten* treffen, is het *ideaal*, waarnaar elk belastingstelsel behoort te streven. Als ideaal is het onbereikbaar, doch men kan het naderen, en elke stap daartoe is pligtmatig en heilzaam. In het algemeen is daartoe [illegible] naarmate van zijne *uitgaven*, terwijl men het alsdan daarvoor moet houden, dat die uitgaven weder evenredig aan ieders inkomsten zijn. — Zulks is wel niet in elk denkbaar geval de waarheid, doch een betere maatstaf is vooreerst nog niet gevonden, en enkele uitzonderingen mogen den regel dan ook niet doen verwerpen. Wie hier het volmaakte najaagt, vergeet, wat hij is, en kan, en loopt zelfs gevaar, van het tamelijk goede, van het middelmatige, tot kwaad en erger te komen.

Wil men dan de uitgaven belasten, zoo is eene belasting op de consumtie geregtvaardigd, en er kan alleen nog verschil zijn over de voorwerpen en de wijze van belasting. Wil de *Vlissingsche Courant* de schamele klasse geheel ontheffen, wij gunnen het gaarne aan de onvermogenden. Evenzeer, als hun jaarlijksch deficit thans op de eene of andere wijze wordt aangevuld, kan de liefdedienst evenzeer verleend worden in eene gratuite bescherming van personen, van wege de gansche maatschappij. Wij zien echter niet in, hoe, de belasting op de consumtie aannemende, de ontheffing der arme verbruikers in elk geval met juistheid zal kunnen plaats hebben, en het gemelde blad blijft in gebreke, de uitvoerlijkheid daarvan aan te toonen.

Wat bewijst dan toch het geheele artikel tegen de consumtieve middelen? Bepaaldelijk zegt men daarin, dat dezelve niet door hoogere opcenten moeten worden opgevoerd. — Waarom? — Omdat de middelburgsche huisvader, in plaats van in elk geval te kort te komen, dan nog ettelijke guldens meer zal missen. Derhalve is het eenigste bezwaar, dat hij die weinige guldens meer zal moeten verdienen of als liefdegift ontvangen. Wegens dat betrekkelijk gering bezwaar, vergeet men, dat degene, die f 3,000, f 5,000 en f 30,000 inkomen hebben, (alle die gelukkigen worden met den ongelukkigen huisvader in vergelijking gebragt) door de verhooging der opcenten dan toch ook worden getroffen, en wel min of meer evenredig aan hun meerder inkomen. Wie zal daarenboven uitmaken, welk het juiste maximum is, waartoe de consumtieve middelen kunnen worden opgevoerd? Er wordt immer geklaagd over de hoogte der belastingen, en, zoo men sommigen wilde gelooven, bij de invoering van eene nieuwe belasting, dan zou men moeten vreezen geheele takken van nijverheid te gronde te rigten, terwijl de uitkomst alle die profeten logenstraft. Een ieder wil den last van zijne schouders afwerpen, en dien op anderen overbrengen; die neiging bestond hier te lande reeds vroeg. Zie bijv. bl. 26 van het werkje: *Over de belastingen, het beheer der geldmiddelen, enz.*, door mr. D. Wat ons betreft, wij houden het daarvoor, dat de natie des noods nog veel meer kan opbrengen dan thans, en zouden wanhopen aan het behoud van 's lands crediet, wanneer die meening niet op goede gronden steunde.

Het is geene kunst, en vereischt weinig bekwaamheid, om een ongunstig gevolg aan te wijzen van een overigens goed beginsel, want alle menschenwerk blijft gebrekkig — doch iedereen, die de eerste regelen der redekunde kent, weet tevens, dat zulks niets tegen het beginsel zelf afdoet, en, ondanks het bedoelde geschrijf, staat het dan ook nog onbetwistbaar vast, dat eene belasting op de consumtie, niet slechts op goede grondslagen van regt en billijkheid, maar ook van staatshuishoudkunde te verdedigen is.

In Engeland en Noord-America, (zoo wij ook onzerzijds voorbeelden mogen aanhalen) drukken de belastingen hoofdzakelijk op de consumtie, en vooral in het eerstgemelde land op eene niet geringe wijze. Intusschen gelooven wij niet, zelfs ondanks alle matigheidsgenootschappen, dat John Bull zijn glas brandy daarom laat staan.

Het artikel en de afzonderlijke uitgave daarvan zijn geschikt, om bij de minvermogende klasse misnoegen en wrevel op te wekken, en die gevaarlijke strekking moet worden tegen gegaan. Daartoe heeft men zich, zoo men vertrouwt, van redelijke overtuigings-gronden bediend, en zal men dan ook nalaten, den schrijver van het bewuste artikel in een belagchelijk of hatelijk daglicht te stellen, hetwelk alleen kan worden geregtvaardigd, zoo men bij eenen schrijver boosaardige bedoelingen kan veronderstellen, waartoe de redactie van de *Vlissingsche Courant* in het algemeen, naar ons inzien, volstrekt geene aanleiding geeft.

Juist omdat wij de mogelijk gevaarlijke uitwerking van het artikel willen tegengaan, bij de zoodanigen, die niet uit eigen oogen zien, voeren wij nog aan, dat in het gestelde voorbeeld, (zoo men de cijfers al eens wil aannemen) onder de som van f 106.08½, is begrepen een bedrag van minstens f 47.00½ wegens stedelijke belasting, blijvende alzoo f 59.08 voor rijks impost. Wij merken dit aan, omdat de schrijver ten slotte alleen over de rijks opcenten klaagt, en de hooge staatsmagten noemt, die meer bepaaldelijk geroepen zijn de algemeene belastingen te beoordeelen. De keuze en de heffing der plaatselijke belastingen is toch in de eerste plaats aan de plaatselijke en provinciale autoriteiten opgedragen, en men betrekke de hooge Regering des lands niet in datgene, wat de grondwet ook voornamelijk aan de gemeentebesturen overlaat.

Eindelijk heeft men zich niet beroepen op de *historische* gronden, die voor het bestaande belastingstelsel pleiten, omdat men voor ditmaal minder dat stelsel heeft willen verdedigen, dan wel het onjuiste en onbetamelijke van het bestreden artikel aantoonen. Ware zulks niet het geval, dan zouden wij nog breedvoeriger moeten zijn, en besluiten met den wensch, dat bij alle herziening der bestaande belastingwetten, men zich toch bepalen moge tot het daarstellen van eene meer gelijkmatige en evenredige werking derzelve, doch geenszins tot omkeering van de grondbeginselen daarbij aangenomen.

†

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 1 Januarij.

— Uit *BERLIJN* van den 28 Dec. wordt ons het volgende geschreven: Het bevestigt zich meer en meer, dat, van alle de duitsche mogendheden, Pruissen het meest op het nalaten of beperken der buitengewone wapeningen aandringt, en de daartoe strekkende diplomatische onderhandelingen te Parijs het ijverigst voortzet. De voornaamste redenen daarvan zijn van financielen aard. Indien de wapeningen voortduren, zou men zijne toevlugt moeten nemen tot eene geldleening, hetgeen men nogtans ongaarne zoude doen, te meer, daar men bezwaarlijk zou kunnen vermijden, de standen over dezen maatregel te hooren.

De burgerlijke en militaire bewindsmannen uit de provincie Posen, de generaal Grolman, de heer von Flottwell en de justitie-president von Frankenberg, bevinden zich alhier, om gehoord te worden, omtrent de klagten van den graaf Radzinski. Deze heeft bij zijne aanspraak te Koningsbergen, ter gelegenheid der huldiging, eene menigte bezwaren over het bestuur des groot-hertogdoms Posen, aan den koning te kennen gegeven. Uitgenoodigd zijnde, om de bewijzen voor de gegrondheid zijner bezwaren over te leggen, heeft hij gepoogd zulks in eene uitvoerige memorie te doen, en thans zullen de aangeklaagde autoriteiten tegenover hem verhoord worden. De koning wil ook persoonlijk de zaak op het naauwkeurigste onderzoeken.

Met den 1 Januarij zal de *Staatszeitung* in andere handen overgaan; de nieuwe redacteur heet Zinkeisen, en is door den beroemden professor Raumer aanbevolen geworden; hij heeft 8 jaren lang te Parijs gewoond.

Wij betreuren het afsterven van twee beroemde mannen, den geneesheer Behrend en den hoogleeraar en bibliothecaris Wilken, bekend door zijne grondige geschiedenis van de kruistogten.

Op den 26 dezer is Carl Maria von Weber's zangspel *het Vrijschot* hier voor de 200ste maal vertoond. Deze opera heeft het theater meer dan 150,000 gulden opgebragt. Evenwel heeft deze voorstelling plaats gehad zonder eenigerlei feestviering ter eere van den beroemden componist, hetgeen bij het publiek eene algemeene verontwaardiging heeft opgewekt.

Het kersfeest is dit jaar door het schoonste weder begunstigd geweest, hoewel de koude gestreng was. De openbare plaatsen waren druk bezocht en het debiet aan kersgeschenken mag gerust op 2 millioen rijksdaalders begroot worden. De koning en de koninklijke familie hebben, elkander wederkeerig geschenken gevende, dit feest, naar het gebruik des overleden konings, in het paleis gevierd, en buiten hetzelve menigvuldige bewijzen van hunne weldadigheid doen ondervinden. Zoo verscheen bij voorbeeld H. K. H. prinses Albert onverwacht in eene bewaarschool, waarvan zij de beschermster is, en verdeelde daar onder de aanwezige kinderen eene menigte van allerlei geschenkjes, onder welke zich ook een groot aantal borstlaartjes bevond, die door haar eigen dochtertje waren genaaid. Toen Z. M. koning Willem Frederik, graaf van Nassau, vernam, waarheen de prinses, die te midden van het diner was opgestaan, zich begeven had, zond Z. M. haar dadelijk zijnen secretaris na, met een geschenk van 50 daalders, om mede onder de kinderen verdeeld te worden.

— Uit *FRANKFORT* dd. 28 Dec. schrijft men ons: Omtrent hetgeen in de bondsvergadering verhandeld wordt, verneemt men thans weinig, of niets. Met [illegible] verwachting ziet men de verdere militaire voorzigtigheids maat-

MENGELWERK.

DE GRAAUWE BOETELINGEN.

« Zeg eens, JACQUES, zij gelooven, dat zij te hoog boven ons verheven zijn. »

« Verheven, ja; maar.... »

« Vervlogen grootheid, het is wat fraais, op mijn woord! »

« Ja! ja! » riep een jongman, met eenen bitteren lach, die de hevigheid van zijnen onderdrukten haat kwalijk verborg. « Uwe kleederen zijn wit, mijne edele heeren, maar wacht u voor de bloedvlekken. Tot van avond, mijne vrienden. Wraak! »

En brullende, als krijschten er zoovele myriaden helsche geesten, herhaalden allen den vreeselijken kreet: wraak!

En de jongman drukte hun de hand met eene stuipachtige vreugde en sprak: « O, mijne vrienden, ik dank u, » waarop zij allen, hij alleen uitgezonderd, vertrokken.

Dit tooneel viel voor in een laag benedenvertrek. De opgaande zon, die schitterend boven de kim verrees, deed het licht verbleeken van eenige waskaarsen, die haar schijnsel nog over eene menigte omgeworpen schotels en gebroken vaatwerk verspreidden; alles leverde de bewijzen, dat hetzelve in den afgeloopen nacht het tooneel eener buitensporige bras- en zwelgpartij was geweest.

GREGOIRE, dit was de naam van den jongman, stond langen tijd onbewegelijk, met de armen over de borst gekruist, en beschouwde dit tooneel van verwarring; vervolgens sprak hij bij zich zelven:

« Wat heb ik gedaan? wat wil ik doen? om mijnen bloeddorst te lesschen, heb ik mij verbroederd met eenen hoop gewetenlooze boeven, die zich op hunne misdaden beroemen, en ik heb hen zich in den wijn laten baden om den haat, die mijne borst vervult, in hun hart over te storten. O, MARIA! ik heb u bemind, ik bemin u nog, en gij zijt mij ontvlugt! Gij hebt uw gelaat afgewend van mijne blikken, die zich in uwe bevalligheden verlustigden! Waarom had gij toen geen woord, geen' enkelen blik voor mij over, tot prijs voor mijn leven, dat ik u, ware het noodig geweest, volgaarne zoude ten offer hebben gebragt.... Maar uw glimlach deed mij het bloed in de aderen stollen.... Ik zoude u vergeten! Even zoo goed zoude ik mijn eigen aanzijn, waarvan gij de ziel zijt, kunnen vergeten! Ik zoude u in de armen van eenen anderen zien?... dat ware afschuwelijk! dit denkbeeld alleen verscheurde mij de ziel. Toen ik zag, dat gij een' jong, rijk en magtig edelman beminnet, heb ik met den degen in de vuist voldoening voor uwe liefde van hem gevorderd, maar hij heeft het beneden zich geacht, zijn adellijk staal met dat van eenen man uit het volk te kruisen, en hij gelastte zijnen dienaren mij buiten de deur te werpen. O schande! wat bleef mij over, dan de keus tusschen den dood of de wraak — ik heb eene keus gedaan... wraak zij mijn doel! Maar, neen, spreek slechts één woord, één enkel woord, ik zal alles vergeten, en mijne bloeddorstige bevelen weder intrekken. » Bij deze woorden greep de jongman, de gebroken flesschen en glazen ter zijde schoppende, papier en pen; zijn hand vloog zoo snel als de gedachte; maar op eens hield hij stil, en verscheurde het papier, waarop hij eenige regels geschreven had, met zijne tanden. Eene plotselinge omkeering had in zijn binnenste plaats gegrepen, en de zelfde man, die een oogenblik te voren nog aan den hevigsten storm der hartstogten ter prooi was, sprak nu geheel kalm bij zich zelven, « ik was waarlijk dwaas met mijne zachtmoedigheid! hij sterve! »

Om dit een en ander wel te verstaan, dienen wij eenen blik te werpen op de gebeurtenissen van den tijd, waarin dit zonderling tooneel plaats had.

Het was in het jaar 1786; in alle gemoederen heerschte eene sterke gisting, en men zag overal de kenteekenen, die de beweging eener groote natie aankondigden.

Avignon, de oude stad der pausen, met haren door de opvolgers van den H. PETRUS gewijden grond, verloor dagelijks meer van haren alouden luister.

De broederschappen der witte en graauwe boetelingen, met derzelver wedijverende praalvertooningen, waren in twee groote staatkundige clubs ontaard, en de bewoners der stad waren, als ware het, in de twee partijen verdeeld, waarvan de eene hare aanhangers onder den adel, en de andere onder het volk aanwierf; de aristocratie en democratie stonden tegenover elkander.

CHARLES DE LENGLADE, uit een der aanzienlijkste adellijke geslachten van *Provence*, beminde MARIA REBOUL, de dochter van eenen rijken bakker uit *Avignon*.

CHARLES had op eene meer schitterende partij kunnen aanspraak maken, maar hij had het beminnelijke burgermeisje leeren kennen; hij beminde haar, en zijne ouders, eindelijk in deze verbindtenis toegestemd hebbende, was hij met haar verloofd, op denzelfden dag, op welken ons verhaal een' aanvang neemt.

Maar er was in *Avignon* een jongman, die in CHARLES DE LENGLADE eenen gelukkigen medeminnaar zag. Van burgerlijke afkomst, maar bezitter van een aanzienlijk vermogen, bezat GREGOIRE natuurlijken aanleg, die door eene zorgvuldige opvoeding ontwikkeld was. Hij genoot het vooral te dier tijd zeldzame voorregt, in de kringen des adels te worden toegelaten. Sedert jaren reeds had de ontluikende schoonheid van MARIA eenen diepen indruk op zijn hart gemaakt, en in hetzelve den gloed der eerste liefde ontstoken, maar toen hij zag, dat MARIA zijne liefde slechts met onverschilligheid beantwoordde, geraakte zijne reeds tot zwaarmoedigheid geneigde inborst in eene treurige stemming, en wekte den onverzoenlijksten haat in zijn hart. De schitterende gezelschappen, welke hij tot hiertoe bezocht had, ten eenemale verlatende, omhelsde hij met drift de belangen der tegenovergestelde partij: in één woord de broederschap der witte boetelingen zag in hem weldra een' harer geduchtste tegenstanders, en hare mededingster had zich gehaast eenen jongman, die hare zaak zoo krachtdadig voorstond, aan haar hoofd te stellen.

GREGOIRE toonde zich de hem vertrouwde betrekking waardig; hij hield niet op den haat der beide partijen gedurig aan te blazen: en toen hij het aanstaande huwelijk van CHARLES vernam, kende zijne woede geene grenzen meer; hij rustte niet, voordat hij eene botsing tusschen de beide groote vereenigingen onvermijdelijk had gemaakt; de aanslag was gesmeed... de beulen aangewezen. Men verwachtte niets meer dan het teeken om te handelen, en hij, die hetzelve geven moest, die de ziel van dit verachtelijk eedgespan was, GREGOIRE, bereidde zich den naam van moordenaar te verwerven.

Verplaatsen wij ons thans te midden dier majestueuse keten van rotsen, die, gelijk een slingerende band, de kronkelingen van den weg volgt; derzelver hoogste spits is op de zonderlingste wijze door de natuur doorboord, en levert het gezigt op van een dier ronde gothische vensters, [illegible]

regelen van het duitsche verbond te gemoet; want indien Duitschland zich verder blijft wapenen, dan is het zeker, dat het fransche kabinet geen voldoend antwoord op de nota der andere mogendheden, betreffende de krijgstoerustingen van Frankrijk, gegeven heeft. Men verwacht echter met eenigen grond, dat Frankrijk een vreedzaam antwoord heeft gegeven. Hoe dit echter ook zij, Duitschland zal die beschikkingen, welke vereischt worden, om elk oogenblik het leger van het duitsche bondgenootschap in het veld te doen rukken, in elk geval ten uitvoer brengen. Volgens berigten uit Berlijn, zou graaf Maltzan de hem opgedragen portefeuille van buitenlandsche zaken hebben aangenomen. De nieuwe gezant bij de duitsche bondsvergadering, baron von Bulow, wordt reeds in de maand Januarij aanstaande op zijnen post verwacht. Ofschoon de oostersche aangelegenheden nog niet geregeld zijn en daaromtrent nog verdere onderhandelingen te Londen moeten worden gevoerd, zoo twijfelt er echter niemand aan, dat men Mehemet-Ali in het bezit van Egypte zal laten, wanneer hij de voorwaarden, bij het tractaat van Julij bepaald, vervult.

— Den 30 Dec. ll. overleed alhier, in den ouderdom van bijna 80 jaren, de heer J. Carp, vroeger en wel sinds meer dan 25 jaren lid van het stadsbestuur, alhier. Hij was oud directeur van de nederlandsche bank, en tot in Mei 1839 lid van den achtbaren raad dezer stad. Van harte en met ijver behartigde hij de belangen zijner stadgenooten, was jegens zijne natuurgenooten weldadig, en bevorderde, naar zijn beste vermogen, al wat eenigzins strekken kon tot handhaving van godsdienst en deugd. (*Stads C.*)

— Te Wijk bij Duurstede was het water den 29 Dec. 4 el 36 duim; in de laatste 24 uren gevallen 7 duim. Den 30 Dec. 4 el 42 duim; in de laatste 24 uren 6 duim onder nul. De invallende dooi heeft nog geene verandering veroorzaakt.

— Te Vreeswijk was de stand des waters, den 30 Dec. 3 el 58 duim onder nul; in de laatste 24 uren gevallen 4 duim; en den 31 Dec. 3 el 58 duim onder nul.

'S GRAVENHAGE 31 Dec. H. M. de Koningin, HH. KK. HH. de prinsen Alexander en Hendrik, alsmede H. K. H. prinses Sophia, hebben eergisteren avond de voorstelling der leden van de Italiaansche opera met Hoogstderzelver *tegenwoordigheid* vereerd. Bij het verlaten der zaal werd door het orchest het geliefde Wilhelmus gespeeld, dat door het gejuich der menigte werd beantwoord.

Naar men verneemt, zal er aanstaanden Zaturdag groot bal ten hove zijn.

— *Z. Exc.* de minister van financiën heeft bekend gemaakt, dat, in afwachting van de beschikkingen, welke nader zullen genomen worden omtrent de opheffing van het amortisatie syndicaat, ten kantore van den thesaurier J. Fraser, te Amsterdam, zal worden voortgegaan met het doen der ontvangsten en betalingen, welke op dat kantoor tot hiertoe zijn aangewezen.

— Uit het verslag, dezer dagen door den directeur der te Middelburg gevestigde *nederlandsche maatschappij van vee-verzekering*, aan heeren commissarissen uitgebragt, is, onder anderen, gebleken; dat de deelnemingen bij die maatschappij dit jaar hadden geloopen over een getal van ruim 31,800 stuks runderen, toebehoorende aan ruim 4,000 veehouders, en dus over iets meer dan het dubbele van het getal, over het vorige jaar ingeschreven.

Onder eerstgenoemd getal waren ruim 14,500 tegen besmettende ziekten verzekerd, op welke aan de heerschende longziekte op dat tijdstip bekend waren te zijn verloren ruim 500 stuks, (dus iets meer dan 4 ten honderd van het verzekerde getal), wordende van nog eenige meerdere stuks de opgaven te gemoet gezien.

Het getal verzekerde veehouders, bij welke die verliezen hadden plaats gevonden, bedroeg 127, waarvan meerdere van 10—20 stuks en daarboven.

— Men verneemt uit Scheveningen, dat de engelsche stoomboot, die heden aldaar verwacht werd, reeds in de gelegenheid geweest is om te Hellevoetsluis binnen te loopen.

UTRECHT 31 Dec. Met den aanvang van het akademie-jaar 1840 en 41 is aan de utrechtsche hoogeschool een maatregel ingevoerd, welke verdient meer algemeen gekend te worden. Men heeft namelijk vastgesteld, dat inschrijvingen op de collegien zullen genomen worden vóór het einde van de maand October, en dat bij die gelegenheid de collegie-gelden zullen worden voldaan. Tot nog toe werd ingeschreven op lijsten der zoogenaamde praetors op de verschillende collegiën, en omtrent de voldoening der collegie-gelden bestond geen algemeene regel; zij geschiedde niet op dezelfde wijze in alle de faculteiten, doch veelal ter gelegenheid van het afleggen van examens. Art. 136 van het besluit van 2 Augustus 1815, zegt wel: « Op de wijze en den tijd van de betaling dezer collegie-gelden maken de faculteiten of de senaat zoodanige schikkingen, als zij zullen goedvinden; » doch algemeene schikkingen waren tot nog toe niet gemaakt.

Er bestond dus zekere onregelmatigheid, welke voor de studenten en hunne ouders, en voor de professoren onaangenaam konde zijn.

Nu is aan de pedellen de zorg voor de inschrijvingen opgedragen; deze zijn dagelijks op een' bepaalden tijd in het akademie-gebouw aanwezig, en de student kan in eens teekenen op alle de collegiën, die hij verlangt te houden.

BELGIË.

BRUSSEL 31 Dec. Het nederlandsche gouvernement heeft, gedurende den jare 1840, voor het tolregt over de zeeschepen, komende of gaande van Antwerpen over de Schelde, eene som van *f* 277,491.66 of fr. 587,282 65 c. ontvangen. Het bedrag der op het budget toegestane som fr. 650,000 bedragende, ontstaat er eene bezuiniging van fr. 62,717.35 c. (*C. B.*)

FRANKRIJK.

PARIJS 29 Dec. De *Messager*, na kortelijk het gebeurde tusschen den kapitein Franshave en den onder-koning van Egypte, waarvan de bijzonderheden bekend zijn, te hebben vermeld, poogt hetgeen daarin strijdig is met de door het ministerie gedane kennisgeving, dat de overeenkomst tusschen Mehemet-Ali en den commodore Napier zou worden goedgekeurd, door de navolgende bijvoeging weg te nemen: — De tijdingen uit Alexandrië zijn ligt te verklaren, als men de datums met elkander vergelijkt. Op het oogenblik, dat de admiraal Stopford de overeenkomst met den commodore Napier voor niet geldig verklaarde, kon niet alleen hem de goedkeuring nog niet bekend zijn, welke deze overeenkomst later gevonden heeft bij het britsche kabinet, maar was zelfs de voltrekking dier overeenkomst nog niet bekend te Londen. De instructiën, naar welke de admiraal zich gedragen heeft, en die met zijnen laatst gedanen stap bij den onder-koning in verband staan, waren hem gezonden, lang vóór dat het engelsche gouvernement van de verbindtenissen, door den commodore Napier aangegaan, kon zijn onderrigt.

In den brief des admiraals aan Mehemet-Ali is van de erfelijkheid van Egypte geen gewag gemaakt, en, inderdaad, hij had niet de bevoegdheid om hem die aan te bieden; maar hij was gemagtigd den onder-koning, indien hij zich onderwierp, de belofte te geven, dat zijn verzoek deswege bij de Porte zou worden ondersteund.

Er is dus, in hetgeen te Alexandrië is omgegaan, geene verwarring, dan die ontstaan is uit de onverwachte handelwijze van den commodore Napier en door de onbekendheid van den admiraal Stopford met hetgeen te Londen gebeurde. Ten slotte zullen de zaken op hetzelfde uitkomen, namelijk daarop, dat de sultan, op uitnoodiging van de verbonden mogendheden, het erfelijk bezit van Egypte aan Mehemet-Ali bewilligt.

De organen der oppositie blijven niet in gebreke deze opheldering als onvoldoende voor te stellen, en te doen opmerken, dat, wat ook het ministerie zeggen moge, tot vergoelijking van hetgeen hetzelve vroeger gezegd heeft, dit eene daadzaak is, dat het engelsche kabinet zich niet anders met de overeenkomst van Napier kan hebben ingelaten, dan op het ontvangen van eene officiële kennisgeving deswege, en dat het die officiële kennisgeving niet kan ontvangen hebben, vermits lord Stopford geweigerd heeft de overeenkomst goed te keuren.

De eenigste verklaring, zegt zij, die men aan de zaak kan geven, is deze, dat het engelsche kabinet lord Stopford kan hebben gelast om, tot bespoediging van de afdoening der zaak, alle moeijelijkheden uit den weg te ruimen. Maar het gedrag van den vlootvoogd toont genoeg aan, dat het engelsch gouvernement zich niet wil overhaasten, en het is onmogelijk, dat lord Stopford handelen zou zonder bekendheid met de verborgen gedachten van lord Palmerston.

De divan, die reeds weinig gezind was, om de vervallen-verklaring van Mehemet-Ali te herroepen, kan in die gezindheid niet anders dan bevestigd worden, nu het den voornaamsten agent van Engeland zijne goedkeuring aan de overeenkomst Napier ziet weigeren. In alle gevallen heeft zij nu tijd gewonnen tot beraden.

Volgens den *Commerce*, is de brief van onderwerping des onder-konings veel nederiger gesteld, dan vroeger in de bladen is opgegeven: dat dagblad ontleent aan de *Gazette du Midi* eene andere vertaling, naar welke de laatste zinsneden van dat schrijven aldus zouden luiden.

Ik maak mij deze gunstige gelegenheid ten nutte, om mijn' persoon en mijne goederen geheel en al aan den voorspoed van het rijk toe te wijden; vergiffenis en genade smekende aan mijnen verheven meester den padishah, en erkennende, dat de goede diensten der groote mogendheden, om mijne nederige onderwerping door Z. H. te doen aannemen, een uitwerksel zijn van derzelver bescherming.

Ik hoop, dat wanneer U. H. (de groot-vizier) den ijver vernemen zal, met welken ik mij ten spoedigste heb onderworpen, alsdan dat alles aan de voeten zal willen brengen van mijnen meester, wiens goedertierenheid zich verwaardigen zal mij in zijne hooge bescherming te bewaren; alles hangt van zijne verheven bevelen af.

De schrijver voegt er bij, dat Mehemet-Ali tot deze onderwerping komende, zich buiten magt bevond tot het bieden van verderen tegenstand, en als verlamd was, door de zwakheid of door het verraad dergenen, die hem omringen.

— De *Presse* bevat het volgende, betrekkelijk de door den *Courrier Français* medegedeelde tijding, dat de graaf van Nesselrode eene in voor Frankrijk zeer minzame bewoordingen gestelde dépêche aan den heer de Pahlen zou hebben gerigt, welke door dezen aan den heer Guizot zou zijn ter hand gesteld.

Wij zijn, zegt dat dagblad, in staat deze bijzonderheden volkomen te bevestigen. Het is niet alleen in deze geschreven dépêche, dat het russische gouvernement den wensch te kennen geeft van eene toenadering tot Frankrijk. De heer de Barante, onze gezant te St. Petersburg, roemt luide de vriendschappelijke en ongewoon welwillende wijze, waarop hij sinds eenigen tijd door keizer Nicolaas wordt behandeld. Het blijkt ten duidelijkste, dat Rusland geen hersenschimmige denkbeelden koestert, nopens zijne tegenwoordige betrekkingen met Engeland, en slechts eene gunstige gelegenheid zoekt om dezelve af te breken. Indien deze breuke mogt plaats hebben, zou Engeland juist op hetzelfde standpunt geplaatst worden, waarop het ons gebragt heeft, door het sluiten van het londensch tractaat. Wij gelooven, dat het thans van de geschiktheid des franschen gouvernements afhangt, deswege eene schitterende en duurzame revanche te nemen.

— Wij vernemen, dat er in eenen gisteren morgen gehouden kabinetsraad op nieuw sprake is geweest van het mobiliseren der nationale garde. Bij het ministerie van binnenlandsche zaken zijn reeds de werkzaamheden deswege van onderscheidene prefecten ontvangen; doch de meeste caders der departementen zijn nog niet voltallig.

Er is besloten, om hen bij rondgaanden brief uit te noodigen, dit werk zoo veel mogelijk te bespoedigen, ten einde het aan het ministerie in te zenden; maar men zal geene aanstalten maken, om de mobiele nationale garde onder de wapenen te roepen, vóór dat de oorlog zal verklaard zijn.

Men vermeent, dat twee maanden tijds genoegzaam zullen zijn tot het organiseren van alle de mobiele nationale gardes, namelijk: meer dan 1,500,000 man. De rijks-magazijnen zijn thans voorzien van krijgsvoorraad, kleedingen en uitrustingen, om deze organisatie te kunnen bewerkstelligen.

Een besluit van den prefect van de Seine, gisteren afgekondigd, verwittigt de jongelieden, geboren in het jaar 1820, dat te rekenen van 1 Januarij 1841, op alle mairies, registers ter inschrijving zullen gereed liggen.

De loting zal in den loop der maand Maart plaats hebben, en men schijnt met eenigen grond te vermoeden, dat de order van vertrek onmiddellijk daarna zal worden uitgevaardigd.

— Het *Journal des Débats* zegt, dat de heer Cochelet, fransch gezant in Egypte, wiens stelling thans zoo moeijelijk is geworden, zijn ontslag heeft verzocht.

— Het *Journal du Hâvre* bevat particuliere brieven van Buenos-Ayres van den 23 en van Montevideo van den 29 Nov. Te Buenos-Ayres werd de blokkade niet zoo gestreng gehandhaald, dat er niet eene groote hoeveelheid goederen waren doorgekomen, waarvan de invoer hare uitwerking vernietigde. De fransche bewoners waren in zoodanig een' toestand, dat het meerendeel hunner toebereidselen maakte, om de stad te verlaten; zij waren echter tot dusverre door de bescherming van den engelschen consul voor beleedigingen en mishandelingen bewaard gebleven. Te Montevideo was de divisie van den heer de Mackau den 25 aangekomen, en men maakte zich tot handelen gereed. De landings-compagniën waren bereids aangewezen en geformeerd. Men zoude eerst eene landing doen te Martin Garcia en van daar zich naar Buenos-Ayres begeven. Op het escader werd veel van eenen franschen scheepsluitenant gesproken, dien Rosas, naar men zegt, heeft doen ombrengen; doch de berigten omtrent deze nieuwe daad van wreedheid loopen zeer uiteen.

Te Rio de la Plata bevonden zich 44 fransche schepen van onderscheiden grootte.

— Men leest in het *Memorial Bordelais*: Brieven uit Carthagena van den 13 Nov. melden de bevredigende oplossing van den burgeroorlog in Columbia; de partijen hebben zich gevoegd aan de zijde van het bestaande gouvernement van Santa-Fe de-Bogota.

— Aan de 400 zeelieden, die het stoffelijk overschot van keizer Napoleon herwaarts hebben overgebragt, zal op den nieuwjaarsdag, namens den prins van Joinville, eene gouden medaille ter gedachtenis van deze plegtigheid worden uitgereikt.

— Het dividend der fransche bank is bepaald op 69 francs. Dit dividend brengt de rente naar den tegenwoordigen koers der actiën op 2 fr. 16 pCt. per half jaar, zoo lang het tot dezelfde hoogte blijft opgevoerd.

— Men meldt, dat de koning, op het verzoek om gratie, door de familie van Marie Capelle, wed. Laffarge, ingediend, aan de veroordeelde kwijtschelding heeft geschonken van de publieke tentoonstelling.

(De fransche post van den 30 dezer is heden niet aangekomen.)

ENGELAND.

LONDEN 29 Dec. Men meldt steeds van Parijs, dat baron Mounier, met eene confidentiële zending alhier belast, bijzonder wel slaagt in het daarstellen van eene betere verstandhouding tusschen Engeland en Frankrijk. Indien dat werkelijk het geval is, moet genoemde baron zeer in het geheim aan de bereiking van dit doel arbeiden, naardien men hier nooit van hem hoort spreken en zijnen naam niet vermeld vindt in de vereenigingen van dat klein gedeelte der groote wereld, dat zich thans in de hoofdstad bevindt.

De *Morning Chronicle* verzekert, dat er geen gevaar meer is van oorlog tusschen Spanje en Portugal, naardien het spaansche regentschap de bemiddeling van Groot Brittanje aangenomen heeft. Dit laatste berigt komt echter velen te voorbarig voor, dewijl het, volgens den tijd, zoo goed als onmogelijk is, dat er reeds antwoord van Spanje op het aanbod dier bemiddeling zoude zijn. Intusschen heerschte er gisteren een gunstiger gevoelen aan de Beurs, ten aanzien van de vreedzame schikking der Douro-questie, ten gevolge waarvan zoowel de spaansche als portugesche fondsen aanmerkelijk gerezen zijn; welk gevoelen bijzonder bevorderd is door brieven van het vaste land, waaruit blijkt, dat men aldaar niet in die donkere vooruitzigten deelde, welke men hier op dit onderwerp gekoesterd heeft.

DUITSCHLAND.

HANOVER 24 Dec. De generaal Halket, vergezeld van een aantal hoofdofficieren, is met grooten spoed naar Oost-Vriesland vertrokken. Sommigen willen zulks toeschrijven aan maatregelen van voorzorg tegen de ontwerpen van den hertog van Brunswijk; anderen vermeenen, dat zulks enkel is ten gevolge der algemeene militaire maatregelen over het geheele rijk.

ITALIE.

ROME 19 Dec. Men zegt, dat eerlang een pruissisch agent alhier wordt verwacht, voorzien van uitgebreide volmagten, ten einde de keulsche aangelegenheden te regelen.

STADSNIEUWS.

De heer W. G. F. Roose heeft, naar men verneemt, uit zijne betrekking tot de directie der policie alhier, zijn ontslag verzocht, en is hetzelve hem dien ten gevolge eervol verleend.

Van wege de Hollandsche ijzeren Spoorweg-Maatschappij is de volgende staat, aanwijzende het aantal reizigers, benevens de opbrengsten, gedurende de maand December, bekend gemaakt:

Vertrek van	Getal Reizigers.	Opbrengsten van Reizigers en Goederen.
Amsterdam.	6,620.	*f* 3,352.50.
Haarlem.	6,676.	» 3,253.97.
Totaal.	13,296.	*f* 6,606.47.
Bedrag van 1°. Jan. tot ult. Nov.	33[illegible],698.	» 162,226.83.
Totaal generaal.	349,994.	*f* 168,833.30.

Gedurende het jaar 1840 zijn bij den burgerlijken stand ingeschreven: gehuwden 1923 paar; overleden 6797; geboren 3879 zonen en 3706 dochters, te zamen 7585; echtscheidingen 21.

182ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Derde Klasse, Donderdag 31 December.

7de Lijst: N°. 9459 een prijs van *f* 1,500; N°. 4053 een dito van *f* 2,500; N°. 15950 een dito van *f* 1,000. 8ste Lijst: N°. 1809 een prijs van *f* 1,500; N°. 14968 een dito van *f* 1,000; n°. 20302 eene premie van *f* 2,500.

BEVALLEN. 31 Dec. C. A. Bredie, geb. Monnik, D. — 31 Dec. G. Brouwer, geb. Hartkamp, Z.

OVERLEDEN. 27 Dec. M. S. de Clercq, 67 j.

Volgens het nederlandsch muzijkaal tijdschrift, is de heer Remmers voornemens te 's Gravenhage een concert te geven voor de nagelaten betrekkingen der verongelukte scheveningsche visschers.

---

de wolken over eene blaauwen grond heenglijden, waarom dan deze rots *Rocca Trocca* wordt geheeten.

Aan de helling van die hooge rots zat een jong meisje van eene buitengewone schoonheid en slechts met het eenvoudig hoofdsieraad der provençaalsche vrouwen getooid; haar zacht gelaat was de spiegel van hare reine en teedere ziel, waarin, naar het scheen, blijde herinneringen van het verleden of vrolijke verwachtingen voor de toekomst met eenen zweem van zwaarmoedigheid worstelden. Eindelijk, het zij, dat zij aan de blijdschap van haar hart lucht wilde geven, het zij, dat zij de verveling van het wachten wilde verdrijven, deed zij hare welluidende stem hooren in een dier zoo zoetvloeijende provençaalsche liederen; maar naauwelijks had zij aangeheven, of eene op geringen afstand verwijderde stem herhaalde, even als eene echo, de woorden van het lied; bijna op hetzelfde oogenblik verscheen een jongman op den top der *Rocca Trocca*, en weldra zat CHARLES DE LENGLADE aan de zijde van MARIA REBOUL, die nu haar gezang herhaalde.

De zon daalde reeds achter de bergen en verguldde derzelver toppen met een' vurigen gloed.

« Ik weet niet, wat mij sedert heden morgen deert, » zeide MARIA eindelijk, « maar de glimlach sterft op mijne lippen; onwillekeurig ontspringen de tranen aan mijne oogen, en in mijne vreugde mengt zich eene onverklaarbare droefgeestigheid. Zoude u een ongeluk bedreigen, CHARLES? Ik sidder als de leeuwrik, bij het naderen van een onweder. Dezen ochtend zijn wij verloofd; het is mij, alsof de schoone dag van morgen nimmer komen zal.... »

« O, zeg dat niet; wat zoude ik te vreezen hebben, wanneer ik uwe liefde bezit? Wie zoude zoo wreed zijn ons dit hemelsch geluk te ontrooven; waarlijk, hij moest een monster, een uitwerpsel der menschheid zijn. Morgen in de kerk van *St. Agricole* zal mijn gouden ring aan de hand van MARIA REBOUL, neen, van MARIA DE LENGLADE, prijken. »

Met deze woorden trachtte CHARLES MARIA gerust te stellen en keerde, na een kortstondig onderhoud, naar de stad terug, alwaar hij, als lid van de broederschap der witte boetelingen, nog dien zelfden avond eene processie moest bijwonen.

De klok van het aloude pauselijk paleis te *Avignon* sloeg negen ure en de groote klokken der beide kerken *St. Agricole* en *St. Didier* deden het teeken voor de processie der broederschappen door de lucht weêrgalmen.

« Zij komen! zij komen! » klonk het geroep in de *rue des Calades*, en inderdaad zag men reeds in de verte het licht der toortsen schemeren. Langzaam naderde de optogt, en weldra zag men de lange rijen van de broederschap der witte boetelingen. Als even zoo vele spoken, schenen zij zwijgende, daarheen te zweven, tot dat op een gegeven teeken plotseling allen de gewijde lofzangen aanhieven, terwijl de wierookvaten werden geslingerd en de lucht vervulden met hunne welriekende rookwolken, welke zich vermengden met den geur der rozen, die men strooide voor het beeld der Heilige Maagd.

Het was inderdaad een indrukwekkend schouwspel, dat deze gesluijerde personen, van het hoofd tot de voeten in het wit gekleed, bij den rooden gloed der toortsen, opleverden; de altaren, met hemelsblaauw fluweel bekleed en met prachtige bloemvazen bezet, de rijke met goud gestikte banieren, de met keur van edelgesteenten omzette kelken, de schitterende versierselen dergenen, die den prachtigen troonhemel droegen, dit alles duidde aan, dat deze broederschap geen goud gespaard had om derzelver mededingers in praalvertoon te overtreffen.

Plotseling liep een dof gemompel onder de vergaderde menigte rond; men ontdekte aan het andere einde der straat den gloed van toortsen, die de eersten te gemoet kwamen. Er was geen twijfel aan, of het was de broederschap der graauwe boetelingen, die op hare mededingster afkwam. Maar wat had haar tot deze vermetele daad vervoerd? Het was een uitsluitend voorregt der witte boetelingen, met hunne prosessie door de *rue des Calades*, de voornaamste straat der stad, te mogen trekken. Niemand was onbewust van den haat, welken de beide broederschappen elkander toedroegen, maar niemand had verwacht, dat de uitbarsting van denzelven zoo nabij was. Onder alle de aanwezigen heerschte een dof stilzwijgen, allen waren in angstige verwachting van hetgeen gebeuren zou. De beide processiën naderden meer en meer: eindelijk stonden zij tegenover elkander: de witte boetelingen zongen de woorden uit de boetpsalmen: « En keert uw aanzigt niet van mij, en ik zal gelijk zijn degene, die nederdalen in den put. »

Terstond hierop antwoordden de graauwe boetelingen met het volgende vers: « Gaat van mij allen, die ongeregtigheid bedrijven. »

De toepassing was in het minst niet dubbelzinnig en hoogst beleedigend.

Op nieuw drukte een dof stilzwijgen, gelijk aan de kalmte, die een onweder vooraf gaat, op beide partijen.

Eindelijk verhieven zich van beide kanten dreigende kreten... men raakte handgemeen — de toortsen werden uitgebluscht en de dikste duisternis bedekte dit bloedige tooneel. Slechts weinigen streden nog in de duisternis, maar plotseling weêrgalmde een raauwe kreet: « Verraad! ik sterf.... » en alles keerde tot eene doodelijke stilte terug.

Het was acht ure des morgens, en de gouden stralen der zon drongen door de ligtgroene zijden gordijnen, die voor het venster eener nette en fraaije slaapkamer hingen.

« CAROLINA!... EMILIA!... kom toch spoedig, ik zal nimmer klaar komen, » riep MARIA, « maar neen, ik wil zelve mij kleeden; sedert ik hem ken, is het een geluk voor mij, mij te versieren. CHARLES, met welk eene vreugde zal ik *ja* zeggen, wanneer de priester mij vragen zal, of ik u altoos getrouw wil beminnen? »

Zoo bij zich zelve sprekende ging zij voort zich te kleeden, waarbij zij nu het eene dan het andere stuk beurtelings opnam en weder nederlegde, naar mate haar spiegel haar scheen aan te raden. Nu begon zij ongeduldig te worden over het lang uitblijven van haren geliefde, en daar haar wachten haar aan den vorigen avond herinnerde, begon zij hetzelfde gezang te neurien, dat zij toen gezongen had.

Naauwelijks had zij geeindigd, of de deur werd plotseling geopend; maar.... wie kan het tooneel beschrijven, dat nu plaats vond: het was kort, maar verschrikkelijk. MARIA, die juist voor haren spiegel stond, konde den binnenkomende zien zonder zich om te keeren. Zij gaf eenen gil, snijdende als het geluid eener springende snaar, hare knieën knikten en zij stortte bewusteloos neder.

Toen zij weder tot zich zelve kwam, zag zij naast zich eenen jongman, wiens gebroken oogen reeds door den dood verglaasd waren; met moeite wendde hij het hoofd nog naar MARIA en stamelde: « GREGOIRE.... ik vergeef hem.... » en de ongelukkige was niet meer.

Zeven jaren waren sinds deze gebeurtenis verloopen; *Frankrijk* zuchtte onder het vreeselijke schrikbewind.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 1 Jan. 4½ Ure. volg. de Soct. tot nut des Obligatie-handels. van	tot	gebleven.	volgens de Effecten-Societeit. laagste.	hoogte.	gebleven.
NEDERL.... Werk. Schuld... à 2½	49½	50	¾	49$\frac{11}{16}$	¾	»
Dito . . . . . » 5	96½	¾	$\frac{11}{16}$	96⅝	$\frac{11}{16}$	»
Uitgest. dito . . »	»	»	»	»	»	»
Kansb. . . . . . » f	»	»	»	»	»	»
Amort. Syndic. » 4½	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . . » 3½	»	»	»	»	»	»
Hand. Maatsch. . » 4½	158¼	159	¾	158½	¾	¾
O. I. Leening . » 5	93¾	94	⅞	93⅞	»	»
Spoorw. Haarl. . »	»	»	»	»	»	»
Dito Rijn- . » 4½	93	½	¾	93¼	»	»
FRANKR... Inschr. G. B. . » 3	»	»	»	»	»	»
ENGEL..... Dito . . . . . » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE.... *Ardoin's* . . . . » 5	22	½	$\frac{3}{16}$	22$\frac{3}{16}$	⅛	$\frac{3}{16}$ à ¼
Dito onbep. . » 5	»	»	»	»	»	»
Passive . . . . . »	»	»	»	»	»	»
Deferred . . . . »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.... Cert. *L.* & *B.* . . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *F.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
RUSLAND.. 1798, 1816. . » 5	104½	¾	⅞	104¾	½	»
1828, 1829. » 5	103¾	104¼	104	104	»	»
1831, 1833. » 5	97	¼	⅛	97⅛	»	»
Inschr. Assign. . » 6	»	»	»	»	»	»
Cert. dito. . . » 6	69¼	70	69¾	69½	¾	exdiv.
POLEN...... Aand. à fl. 300. . » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500. . » »	»	»	»	»	»	»
OOSTENR.. Metaliek . . . . » 5	103	¼	⅛	103⅛	»	»
Weenb. *G.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . . » 4	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE.. Dito dito . . » 5	73¼	74	73⅞	73⅞	»	»

BEURSBERIGT.

De handel in hollandsche effecten vertoonde heden in het algemeen weinig levendigheid; doch over het geheel was de markt zeer vast.

In de Ardoins was de handel daarentegen geanimeerd, en werden daarin goede koopers, doch ook van den anderen kant verschillende verkoopers opgemerkt; waardoor derzelver prijs, welke op 22¾ met veel handel opende, tot 22¼, $\frac{3}{16}$ terugging. De andere vreemde fondsen waren, bij weinig handel, goed prijshoudend: 4 pCt. russische 86½.

5 pCt. Philadelphia 95¾ à 96. Brazilië à £ 200. 71¼. Peru 9¼. Coupons Ardoins 17¾.

Koers van het Geld: Beleening 4. Prolongatie 4. Wissel-Disconto 3 pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 49$\frac{11}{16}$, ¾. Kansb. *f* 21¼, $\frac{11}{16}$. Handel-Maatsch. 158¾. Ardoins à £ 85. 5 pCt. 22$\frac{3}{16}$, ¼.

WISSELKOERSEN. AMSTERDAM, 1 Jan.

	Geld.	*Papier.*		*Geld*	*Papier.*
Londen 2/m	11.87½		Hamburg 2/m	35$\frac{15}{16}$	
» kort		12.	» kort	36$\frac{1}{16}$	

DOOR BUITENGEWONE GELEGENHEID.

PARIJS, 30 Dec.

3 pCt. fransche fondsen 76.60. Dito 5 pCt. 110.70. Napels, Falc. 5 pCt. 101.25. Portugal 3 pCt. 20½. Ardoins 5 pCt. 24⅝. Passive 6.

Na de beurs: 3 pCt. 76.55.

Wisselk. Amst. 1/m 209½, 3/m 208¾.

In de zitting der kamer van heden heeft de minister van financiën het budget voor 1842 aangeboden; hetzelve is 190 millioen hooger dan het vorige jaar. Ook heeft hij verlof gevraagd tot het doen eener geldleening van 450 millioen francs kapitaal, ten behoeve der departementen van oorlog, marine en openbare werken.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 29 Dec.

Consols op tijd 3 pCt. 88½. Bank 157. Brazilië 5 pCt. 70½ à 71½. Columbia 1ste Leening, 6 pCt. 21¾. Dito 2de Leening, 6 pCt. 23¾ à ⅞. Mexico 1837 5 pCt. 28 à ½. Rusland 5 pCt. 112 a 113. Ardoins m. c. 5 pCt. 24 à ⅛. Passive 5⅞ à 6⅛. Deferred 12⅜ à ⅝. Portugal 3 pCt. 20¾ à 21. Dito 5 pCt. 32 à ½. Holl. 2½ pCt. 50⅞ à 51⅛. Dito 5 pCt. 97¼ à ¾. Dito O. I. 5 pCt. 96½ à ¾.

CITY, *dingsdag avond.* De engelsche fondsen hebben zich heden op hunne verbeterde prijzen van gisteren staande gehouden. De buitenlandsche waren ook willig; inzonderheid heerschte er groote levendigheid in spaansche en portugesche. Men zeide, dat de Activen te Madrid zelfs tot 30 gestegen zijn, en dat er den 17 dezer voor meer dan 70 millioen realen opgekocht is. Ardoins liepen daarop tot 24⅛, doch zijn 24 gebleven; portugesche 5 pCt. 32¾ à ¼. Columbianen en Mexicanen waren ook hooger. Hollandsche als gisteren.

Wisselk. Amst. 3/m 12.2¼, k. 12. à 12.0½. Rotterd. 3/m 12.2¾.

PARIJS, 29 Dec.

Inschr. op ult. 5 pCt. 110.50. Dito cont. 5 pCt. 110.40. Dito op ult. 3 pCt. 76.50. Dito cont. 76.40. Bank-Actiën fr. 3220. België 5 pCt. 97½. Dito 3 pCt. 69.15. Ardoins 5 pCt. 25⅛, 25, 24¾, ⅞, ¾, ⅞, 25, 24⅞, 25. Passive 5⅞, 6. Napels, Falc. 5 pCt. 100.70.

In een nederig huis in eene der afgelegenste wijken der stad *Coblenz* woonde sedert eenige maanden eene vrouw, die steeds in diepen rouw gekleed ging en op *Duitschlands* gastvrijen grond eene schuilplaats tegen de gruwelen der revolutie was komen zoeken. Naauwelijks waren er drie weken sedert hare aankomst verloopen, toen zij in hare woning eenen man ontving, wiens gezigt haar met afschuw had vervuld, maar dien zij uit godsdienstige beginselen als door God zelven tot haar gezonden, beschouwde.

Verschillende geruchten waren omtrent dezen man in omloop.

Sommigen beweerden, dat het een verre bloedverwant was, terwijl anderen wilden weten, dat deze man, na zich aan misdaden schuldig te hebben gemaakt en uit zijn vaderland te zijn verdwenen, bij een zijner slagtoffers een verblijf was komen zoeken.

Inderdaad was deze man een groot misdadiger; hij had eene vrouw het voorwerp harer eerste liefde ontrukt, hij had eene schuldelooze en reine ziel van alle hoop op aardsch geluk beroofd, en een zwak wezen tot een leven van onafgebroken lijden gedoemd.

Dit alles had deze man gedaan; laat ons thans zien, op welke wijze zijn beklagenswaardig slagtoffer hierover wraak nam.

« Nog eenige oogenblikken en ik zal mijn eerloos leven geëindigd hebben, » sprak de man stervende, terwijl zijn gelaat reeds met de loodkleur des doods was overtogen.... « Mijn God!... genade!... maar.... wat zeg ik?... is er nog een God voor mij?... voor mij... die het schoonste werk zijner schepping in ellende heb gedompeld?..., »

« Ik heb vergeven... God vergeeft ook, » antwoordde hem de nog jeugdige, maar door rampen diep gebogen vrouw, die hem liefderijk verzorgde.

« Vergeven! vergeven! » hernam de stervende, met eene holle stem, terwijl hij zijne laatste krachten inspande, om zich op te rigten, « maar die God, dien ik eerst erkende, doch later verloochende, zal ook die mij vergeven?... Neen! neen! » Met deze woorden viel hij achterover en blies den adem uit.

Zoo stierf de graauwe boeteling GREGOIRE, de moordenaar van CHARLES DE LENCLADE, in zijne laatste oogenblikken bijgestaan door MARIA REBOUL.

De willige stemming, waarin gisteren onze markt bleef, voornamelijk veroorzaakt zijnde door eenige inkoopen tot behoefte op de liquidatie, en het gerucht, dat Rusland zich niet ongenegen betoonde, een verbond met Frankrijk te sluiten, heeft zich heden niet kunnen handhaven, en ten slotte bleven de prijzen iets flaauwer; de 3 pCt. openden op 76.85, daalden tot 76.30, en bleven 76.45. In de vreemde fondsen was weinig variatie; de Ardoins bleven, bij eenige affaire, ¼ pCt. flaauwer dan gisteren.

Na de beurs: 3 pCt. 76.45.

Wisselk. Amst. 1/m 209¼; 3/m 208¾.

ANTWERPEN, 31 Dec.

België 5 pCt. 95¾. Dito 3 pCt. 67¾. Metaliek 5 pCt. 106½. Loten fl. 250. *f* 335. Polen Loten fl. 500. *f* 139. Dito fl. 300. *f* 129. Nassau Loten 22. Darmst. Loten 24¾. Ardoins 22½. Deenem. 3 pCt. 77.

Gisteren avond bleven de Ardoins, in weêrwil van het ¼ lager van Parijs, op 22½. Heden opende derzelver prijs willig, 22½, ⅝, ¾, doch bleef ten slotte 22⅝ p. en op 5 Januarij 22⅞. Premie 1/m 22¾ d. 1. Coupons 17¾, zonder handel. Belgische fondsen waren goed prijshoudend; de 3 pCt. bleven 67$\frac{13}{16}$ g., ⅞ p.; 5 pCt 95¾ g., 96 p.; over het geheel was echter de handel niet belangrijk. De londensche koersen van den 29 Dec. waren ten 1½ ure bekend. De fransche post was ten 4 ure nog niet aangkomen.

BRUSSEL, 31 Dec.

Ofschoon de liquidatie de speculanten meerendeels bezig hield, was evenwel de handel levendiger dan in de vorige dagen en de stemming williger. Na de beurs bleven 3 pCt. belgische fondsen 68¼. Ardoins, met veel handel, 22⅝, ½, $\frac{9}{16}$ g.

FRANKFORT A/M 29 Dec.

Metaliek 5 pCt. 105. Dito 4 pCt. 99. Dito 3 pCt. 78¾. Bank-Actiën 1895. Loten fl. 500. 134¼. Dito fl. 250. 109. Holland 2½ pCt. 48$\frac{3}{16}$, ¼. Synd. 4½ pCt. 84. Dito 3½ pCt. 69½. Ardoins 22⅞. Polen Loten fl. 500. 77⅛. Dito fl. 300. 71¾.

Ten gevolge van de lagere koersen van Parijs en Amsterdam van den 26, waren heden de prijzen der meeste fondsen flaauwer. In Integralen, waarin de handel zeer levendig was, schijnt eenige overvloed van stukken op de op handen zijnde rescontre te zijn. Van de oostenrijksche waren de 5 pCt. Metaliek goed prijshoudend. De Ardoins bleven gevraagd à 22⅞.

HAMBURG, 29 Dec.

Metaliek 5 pCt. 103. Bank-Actiën 1565. Rusl. Hamb. 5 pCt. 101. Dito Londen 5 pCt. 104½. Dito 1831 en 33. 5 pCt. 95¾. Dito 1840 4 pCt. 85¼. Polen fl. 500. 155. Dito fl. 300. 142½. Holland 2½ pCt. 48½. Denem. 3 pCt. 73⅛.

Wisselk. Amst. 2/m 36.40, k. 36.25.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 1 Januarij.

— Aan de tweede kamer der staten-generaal is dezer dagen rondgedeeld het navolgend verzoekschrift van de kamer van koophandel en fabrijken te Leyden.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Van onderscheiden fabrijkanten daartoe aangezocht, heeft de kamer van koophandel en fabrijken te Leyden, bij de veelvuldige en zeer uiteenloopende beschouwingen, waartoe de onlangs bij u edel mogenden ingekomen wijzigingen in het tarief der regten op den in-, uit- en doorvoer aanleiding gaven, niet willen achterblijven, om ook hare meening omtrent dit hoogsaangelegen onderwerp beknopt te ontvouwen en die eerbiediglijk te onderwerpen aan het verlicht oordeel van u edel mogenden.

Het stilzwijgen te bewaren, wanneer zulk een groot aantal verzoekschriften, opgevuld met allerlei bezwaren, aan de vergadering der staten-generaal worden gerigt, zou aan het denkbeeld voedsel geven, dat, òf door de fabrijkanten te Leyden in die bezwaren, door sommigen zoo donker voorgedragen, werd gedeeld; òf wel, dat zij met de aanneming van dat ontwerp van wet, zoo als hetzelve is voorgedragen, de belangen van het fabrijkwezen volkomen verbonden rekenden.

Het zij met bescheidenheid gezegd, de kamer van koophandel en fabrijken te Leyden, moet het vermoeden zoowel van het eene als van het andere dezer beide uitersten van zich afwenden.

Zij deelt niet in de bedenkingen van de zoodanigen, die bij breedvoerige memoriën betoogen willen, dat eene tolbelasting van 8 pCt. op de manufacturen allezins schadelijk zoude wezen, en den handel met een verloop van dezen tak bedreigen; evenmin in het denkbeeld van hen, die eene redelijke bescherming der nederlandsche fabrijken in strijd rekenen met de wezenlijke belangen des Vaderlands.

Zij deelt geenszins in de meening, door anderen met nadruk ontvouwd, als zoude het verderfelijk te achten zijn, om een matig inkomend regt tevens te doen strekken ter bestrijding der lasten van den staat.

Integendeel, zij heeft met genoegen, ook uit de toelichtende memorie, welke het ontwerp vergezelde, ontwaard, hoe bij de Hooge Regering de niet genoeg te prijzen toeleg bestaat, om het belang van handel, scheepvaart, nijverheid of productie te verbinden, en den eenen tak van volksbestaan niet aan den anderen op te offeren.

Het moge ook al, naar een oppervlakkig en bekrompen oordeel, zoo schijnen, dat zich deze belangen niet laten vereenigen, de geschiedenis van den handel toont nogtans aan, dat dáár, waar de voortbrengselen des lands, hetzij in naturâ, of gefabriceerd, het best en tot lage prijzen, verkrijgbaar waren, derzelver bloei het hoogste toppunt bereikte: getuige de voorbeeldelooze voorspoed van Vlaanderen in de 14de, en die van ons vaderland in de 17de eeuw.

Het engelsch gouvernement, dit even waar als eenvoudig systema begrijpende, en daarvan voor deszelfs industrie de groote waarde gevoelende, liet geene middelen onbeproefd, om de nijverheid van het vaste land op zijde te streven en te onderdrukken.

Dit stelsel, meer en meer tot volkomenheid gebragt, en met schranderheid naar omstandigheden gewijzigd, deed ook weldra de industrie van Vlaanderen en Holland, en met haar, den wezenlijken handel (d. i. voortbrengselen voor anderen verruilen) verminderen, en Engeland verkreeg in latere jaren, door de toepassing der stoomkracht en daaruit spruitende min kostbare bewerking, een overwigt, dat deszelfs handel tot den wereldhandel heeft opgevoerd: een treffend voorbeeld, voorwaar! hoe handel en industrie, beide groote bronnen van volksbestaan en welvaart, hand aan hand kunnen en behooren te gaan, en alzoo rijkelijk vloeijen.

De middelen ter bereiking van dit doel bezitten wij genoegzaam, ja, in volkomenheid; elk industrieel vak van eenig aanbelang, bezigt dezelfde werktuigen, als daartoe in Engeland en elders gebruikt worden.

Het is dan ook alleen de groote schaal, waarop de fabrijken in Engeland staan, en niet de aanleg in onze werkplaatsen, of de hoogere arbeidsloonen, die eenig beletsel daarstellen, om, voor als nog, te concurreren, doch ook daaraan zal worden te gemoet gekomen, zoodra het débouché door matige beschermende regten zal zijn bevorderd, waardoor tot bereiking der bedoelde vereeniging van beide takken aanmerkelijk zal worden bijgedragen.

Dat dit gestelde niet tot lontere bespiegelingen behoort, getuigen de vóór eenige jaren in ons Vaderland opgerigte katoenfabrijken: het beschermend regt, op Java en Madura tegen vreemd manufactuur vastgesteld, heeft op dezelve den weldadigsten invloed: door een toegekend débouché ondersteund, is reeds de grond gelegd, om ook op andere markten het hoofd te bieden aan vreemde mededinging.

Eere hebbe de hooge Regering, welke, doordrongen van de noodzakelijkheid, om bij dit alles den middenweg te behouden, de hooge waarde schat, het belang beseft, om de vaderlandsche industrie met den handel, beide als bronnen van algemeenen voorspoed, te verbinden.

Welkom moet dan ook aan de Natie zijn elke verbetering, die het voorgestelde doel bevordert.

Geen twijfel, of verschillende artikelen van het te wijzigen tarief zullen daarvan voordeel genieten; en het zoude zelfs te bejammeren zijn, indien de klaagtoonen van hen, die te zeer *uitsluitend* eigenbelang beoogen, het goede, dat beoogd is, in den weg stonden of slechts bedreigden.

En toch is er meer bepaaldelijk één der artikelen van het te wijzigen tarief, hetgeen de bezorgdheid van den fabrijkant, ook binnen Leyden, in hooge mate heeft opgewekt, en hetgeen de kamer van koophandel en fabrijken dan ook niet onopgemerkt mag laten.

Zij bedoelt de wijziging omtrent manufacturen en de heffing van het inkomend regt naar de waarde, niet meer naar het gewigt.

De beste bedoelingen, die zoodanige wijziging mogen hebben uitgelokt, moeten zonder gevolg blijven.

De aard der zaak brengt het mede. Trouwens, hoe zoude het zich ook anders laten verklaren, dat de grossiers, die hevige tegenstanders van al wat naar bescherming van inlandsch fabricaat zweemt, deze wijziging en eene heffing de waarde tot grondslag hebbende, zouden aanprijzen en aanbevelen? Hieruit reeds zal bij u edel mogenden een hevig vermoeden geboren worden, dat zij daarin voordeel zien, wel bewust, dat het geheele stelsel zich in diervoege, als van zelve reeds in de geboorte, laat ondermijnen.

Ed. Mog. Heeren! De kamer van koophandel en fabrijken te Leyden aarzelt niet onbewimpeld te verklaren, dat zij geheel en al instemt met het gevoelen van hen, die vermeenen, dat de bedoelde verandering van beginsel in het thans voorgedragen tarief volstrekt ontoereikend is, om aan onze fabrijken die bescherming te geven, waaraan dezelve, om staande te blijven, behoefte hebben.

Dat eene tolbelasting op het gewigt der wollen manufacturen het eenige middel is, gelijk zulks in Rusland en Belgie zeer te regt wordt ingezien, om ontduiking te ontgaan en sluikhandel te weren.

De heffing toch der regten naar de waarde heeft onoverkomelijke bezwaren, die voortvloeijen moeten uit één tastbaar hoofdgebrek, te weten, dat het van den aanvoerder zelven afhangt, die waarde naar goedvinden te bepalen, zonder dat de ambtenaren, die waarden kunnen beoordeelen noch controleren, en dus geen gebruik durven maken van het eenig middel, wat anders zoo nadrukkelijk werkt, te weten, de benadering.

Dit moet den zoogenaamden handel aan de grenzen, met welke benaming de sluikhandel bemanteld wordt, in de hand werken.

Indien men ook al bij de ambtenaren, met de surveillance belast, grondige fabrijkkennis mogt veronderstellen, dan nog zouden zij veel te kort schieten, aangenomen dat eene gedetailleerde opneming van al wat ingevoerd wordt, uitvoerbaar was.

Zij zouden te kort schieten; want de meeste grove wollen fabrijkaten worden onbereid en ongeverwd binnen gevoerd, en juist die artikelen het meest, welke, ten gebruike van de mindere klasse, voorwerpen van speculatie der grossiers uitmaken, als daar zijn: baaijen, duffels, enz.

Het zijn weinige dier grossiers, welke alleen van zoodanige incourante en voor winkeliers ongeschikte artikelen zich kunnen meester maken, en daarvan alzoo partij trekken.

De benadering is alzoo hoogst gevaarlijk en gewaagd, en men stelt het niet overdreven, wanneer men aanneemt, dat de aanvoeren van onderscheiden qualiteit, in massa, zonder vrees voor aanhaling, veilig 50 pCt. beneden de waarde zal kunnen gedaan worden.

De belasting wordt dan denkbeeldig; zij wordt ontdoken; er is geen contrôle, geen klem: en daarmede gaat het doel verloren, wat men zich beloofde: bescherming van de nijverheid en stijving van de schatkist tevens. Of, zou het betoog behoeven, dat iedere verschillende soort, vooral van grove manufacturen, zijne eigene verscheidenheid van waarde medebrengt; dat ieder artikel zoo vele nuances heeft, dat het den ambtenaar onmogelijk is bij grooten aanvoer, van opzettelijk en behendig dooreengemengde soorten, de waarde maar eenigzins te beoordeelen? Zal het betoog behoeven, dat het ontpakken en classificeren en detail, hetgeen noodig is om van die waarde met zekerheid te kunnen doen blijken, onuitvoerbaar is; en zoo dit al mogt worden beproefd en eene enkele maal door de tolbedienden ondernomen, tot de hevigste klagten zal aanleiding geven, van belemmering, van formaliteiten, van vexatie, van overdreven fiscaliteit, van schending der emballage, van onbetamelijke benadeeling bij rigtige aangifte, en wat niet al: dat alles zich dus oplossen in onbestemdheid, in onzekerheid, in waukelmoedigheid en magteloosheid aan de zijde der ambtenaren; en in eigendunkelijkheid, stoutmoedigheid, gepaard met genoegzame zekerheid en veiligheid aan de zijde der aanvoerders der producten van vreemde bodem en oorsprong; bij gevolg, tot bederf van inlandsche concurrentie?

Deze, en zoo vele andere bezwaren van elders, u edel mogenden reeds bekend, zijn het, die aan eene heffing, gewigt tot grondslag hebbende, verre de voorkeur schijnen te geven.

Het moge dan waarheid zijn, dat de ervaring ook daarbij abuizen heeft doen kennen: het volmaakte is niet te bereiken; maar zoo veel is zeker, dat eene vermenigvuldiging van onoverkomelijke bezwaren, bij de bepaling van de waarde, die zoo vele, men mag zeggen schier duizenden mengelingen en nuances heeft, zich hoogst nadeelig zal doen kennen, gelijk trouwens de ondervinding dit reeds geleerd had, toen men aan het stelsel van belasting per ponden met kennis van zaken de voorkeur gaf.

Mogt men veeleer, bij het tarief met de meest mogelijke zorg en naauwgezetheid bepalen, duidelijk bepalen, het verschil der regten op de grove en fijne stoffen, en dit voor elk manufactuur-art. afzonderlijk, met juistheid aanduiden, dan zouden de ambtenaren gewisselijk eenen vasten grondslag kunnen volgen, en met de meeste veiligheid te werk gaan, geene benadering behoeven te schromen, en daardoor de rigtige gang, zoo al niet geheel verzekerd, althans aanmerkelijk bevorderd zijn.

Het zijn deze vrijmoedige bedenkingen, welke de kamer van koophandel en fabrijken, aan de staat- en huishoudkundige kennis van u edel mogenden heeft gemeend te mogen onderwerpen, en bij die van andere belanghebbenden voegen, ten einde, indien in deze oogenblikken, aan eenige wezenlijke verbetering van het tarief, in afwachting van eene stelselmatige en algemeene herziening, behoort te worden gedacht, althans de wijziging ten aanzien der manufacturen, met betrekking tot den veranderden grondslag naar praesumtive waarde, daaronder niet mag worden gerangschikt.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Scheepstijdingen.

SWINEMUNDE 22 Dec. Het schip Isaac, Kapt. Langhoff, heden morgen alhier aangekomen, lag nog, wegens ijs, bij den Molen ten anker, doch zou met hulp beproeven, om in de Ooster Noordhaven te halen.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 31 Dec. N. W. — J. van den Oever, Jacoba, Stockton.

VLIE en TERSCHELLING, geene lijsten aangekomen.

HELVOET 31 Dec. W. N. W. — J. Phillps, Lord Melville, Londen. Weinig drijfijs op stroom.

BRIELLE 31 Dec. W. N. W. — Niets. Kapt. Riise is heden van het Steenebaken op de haven gekomen.

MAASSLUIS 31 Dec. De. N. W. — Niets. Weinig drijfijs op troom.

MONTEVIDEO . . . . . Bennett, Alciepe, Antwerpen.

CONSTANTINOPEL 28 Nov. Bradharing, Euphrosine, Amst. n. Smirna.

BORDEAUX 24 Dec. (Op de rivier): Delbert, Maria Catharina, Amst.

PORT RUSH 25 Dec. Schut, Maria Aletta, Dordrecht.

ELSENEUR 23 Dec. Schröder, Balta, Antwerpen n. Liebau.

UITGEZEILD.

CONSTANTINOPEL 3 Dec. Kreije, Anna Rebecca, Amst. n. Smirna.

CARDIFF 26 Dec. Gialt, Helena, Rotterdam.

SUNDERLAND 26 Dec. Fowler, William and Richard, Rotterdam.

LEITH 26 Dec. Plukker, Martha Alida, Harlingen.

HANDELBERIGTEN.

OVERZIGT VAN DEN HANDEL, GEDURENDE 1840.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ROTTERDAM.

KATOEN. Americaansche. De omzettingen in dit jaar waren alhier minder belangrijk dan in de vorige, hetgeen voornamelijk aan den lageren stand der prijzen op de hoofdmarkten toe te schrijven is, waardoor van dezelve veel billijker te betrekken was dan dat onze houders genegen waren de hun van vroegere ondernemingen te hoog te staan komende partijen tot dezelfde verhouding te verkoopen; om gemelde redenen waren dan ook de over hier getransiteerde partijen, meestal uit Americaansche soorten bestaande, zeer aanzienlijk. De prijzen zijn thans voorbeeldeloos laag, en onze voorraad oneindig grooter dan het gepasseerde jaar zijnde, zoo hebben wij, bij vermeerdering van vraag, tot iets verbeterde prijzen, het vooruitzigt van eenen geregelder en voordeeliger handel in het artikel; de voorraad aanwezig bestaat meestal in ordin. en mooije 2de soort; reële mooije qualiteiten zijn weinig voorhanden. Oost-Indische. De invoeren hiervan waren onbelangrijk, en onze voorraad aanwezig, meestal uit oude partijen bestaande, welke mede, om de kosten der hooge prijzen, door de houders niet ter markt gebragt worden. Zoo waren de verkoopers van genoemde soort gering; het meeste, wat daarvan aangevoerd werd, was transito. Van Surinaamsch en Nickerie was de aanvoer bijna gelijk aan het vorige jaar; de omzettingen waren vrij geregeld; vooral bestond er voortdurend vraag voor het noorden, hetgeen aan den zeer lagen stand der prijzen toegeschreven moet worden; van andere Katoensoorten hebben wij slechts 300 pakken St. Domingo ontvangen, welke dadelijk tot goede prijzen afgedaan werden.

Opgaaf van In- en Uitvoer in 1840, benevens Voorraad en Prijzen.

	Voorr. p°. Jan. 1840.	Invoer in 1840.	Verk. en getrans. in 1840.	Voorr. p°. Jan. 1840.	Betaalde prijzen in 1840. in cs. per ½ Ned. ℔.
Georgia .	1747 b.	4500 b.	3975 b.	2272 b.	33½, 32 34, 34½ 32, 29, 33, 31
N.-Orleans	772 »	12800 »	9066 »	4506 »	35, 33, 32, 31, 30, 32, 33, 32, 31
Mobile . . .	— »	340 »	206 »	134 »	33, 34, 31
Alabama .	— »	— »	— »	— »	
Virginia. .	151 »	200 »	200 »	151 »	29, 30, 31
Suratte . .	335 »	10500 »	10287 »	548 »	27, 26½, 24, 25
Bengaal. .	667 »	— »	— »	667 »	
Surin. . . .	127 »	274 »	151 »	250 »	42, 47, 43½, 45, 43, 44, 43
Nickerie. .	301 »	1080 »	855 »	526 »	46, 43, 42, 43, 42, 40½, 39
Smirna . . .	79 »	100 »	79 »	100 »	32
St. Dom. .	— »	352 »	352 »	— »	34, 34½
	4179 b.	30146 b.	25171 b.	9154 b.	

(*Vervolg hierna.*)

LONDEN 29 Dec. SUIKER. In West-Indische is weder zeer weinig omgegaan, zijnde slechts 760 vaten verkocht, en de prijzen zijn op nieuw 1/. lager. Mauritius deelde in dezelfde flaauwe stemming, en daarin is bijna niets omgegaan. De prijzen van wit Bengaalsch zijn op nieuw 1/6 lager, en bruin dito tot 1 à 2/. lager zelfs moeijelijk te verkoopen. De andere soorten O. I. zijn onveranderd. De vraag naar blond Havana is slechts gering, en, om te verkoopen, zoude men lager moeten afgeven. Wit Brazil vindt weinig vraag; bruin en blond, daarentegen, zijn gewild, doch worden op hoogere prijzen gehouden. Geraffineerd slap en lager; zoo ook Melassen. — KOFFIJ stil en zonder prijsverandering; in West- en Oost Indische soorten is bijna niets omgegaan; in vreemde is meer vastheid; 1 000 balen Rio en St. Domingo zijn eerste tot 41/. à 44/6, laatste tot 43/6 à 44/6 verkocht. — KATOEN blijft in eene willige stemming, bij rijzende prijzen uit de hand zijn 1,000 balen Suratte van 3¾ à 4⅜ verkocht. — THEE in eene betere stemming met meer handel. Er is niets in veiling geweest, doch uit de hand is er redelijk levendige handel geweest tot iets hoogere prijzen. — RIJST. Naar Bengaalsche blijft goede vraag, en de prijzen zijn vaster; middel en goed wit bedingt 13/. à 14/. — SPECERIJEN. *Peper* vast in prijs, doch met weinig vraag. In *Piment* is zeer weinig omgegaan. *Cassia Lignea.* De voorraad naar dit artikel is tot 3,400 kisten ingekort, welke zich alle in handen van speculanten bevinden, die op hooge prijzen houden; er gaat intusschen niets af, dan voor dadelijke behoefte; voor goede qualiteit wordt 90/. gevraagd. — VERFWAREN. De vraag naar O. I. *Indigo* is zeer gering, doch het artikel wordt zeer vast gehouden, en is onder 3 à 4 dr. avans op de prijzen van de veiling van October niet te bekomen. *Cochenille* goed gevraagd; de laatste prijsverhooging houdt stand. — TALK lager; in loco tot 47/6, op levering 47/8 à 47/9; ruim 400 vaten Zuid-Americaansche waren dingsdag in veiling; slechts de helft is verkocht van 35/6 à 47/3. — BOTER. De aanvoer van vreemde is gering; beste qualiteit breegt 116/. à 120/. op.

ANTWERPEN 31 Dec. KATOEN blijft gevraagd; 150 balen Americaansche, en 20 balen Suratte zijn tot vaste prijzen verkocht. — TRAAN, 700 à 800 hect. Zuidzee zijn tot *f* 30 à *f* 30½ verkocht. — POTASCH. 50 vaten Russische zijn tot *f* 17 afgedaan.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

HAMBURG 29 Dec. Sedert ll. dingsdag is in *Tarwe* in loco niets omgegaan; de prijzen zijn onveranderd gebleven: daarentegen is op voorjaarslevering meer vraag geweest, en zijn aanzienlijke partijen tot iets verhoogde prijzen gekocht, als: 130 ℔ Wahrener en 130 ℔ Brunswijker tot 115, 128, 130 ℔ Maagdenburger en Saal 108, 113, 130 ℔ Marksche 110, en later 128 ℔ Brunswijker en dito Saal tot 114, en 128 ℔ Marksche tot 112 Rx. Heden is voor 130 ℔ Wahrener 120 Rx. Ct. besteed. De aanbiedingen uit de Oostzee worden hooger gehouden; er is eerst gedaan: 130, 131 ℔ Pommersche tot 87, en 129, 130 ℔ Stettiner tot 86½, en later 130 ℔ Mecklenburger tot 88 Rx. Bco. *Rogge* onveranderd, bij kleinen handel. *Garst* is iets lager. *Haver* bij geringen aanvoer prijshoudend. In *Erwten* en *Boonen* gaat weinig om. Voor *Raapzaad* worden hoogere prijzen gevraagd, doch er is niets in omgegaan. *Klaverzaad* stil.

RIGA, 21 Dec. In *Rogge* is niets omgegaan; voor 116, 117 ℔ wordt met 10 pCt. voorschot 88 Z Rs. gevraagd. Eene kleinigheid *Hennepzaad* is tot 12½ Bco. Rs. met 10 pCt. voorschot gekocht; men houdt algemeen op 13 Rs. Bco. met 10 pCt. Voor Slag-*Lijnzaad* is, bij aanhoudende vraag, 17 Bco. Rs., met 50 pCt. voorschot, op 109 ℔ besteed. In *Hennepolie* is niets omgegaan.

STETTIN 23 Dec. *Tarwe* vinnt meer vraag, en goede Ukermarksche is aan de landmarkt tot 45 à 46, ook zelfs tot 47 Rx. gedaan; geringe 43 à 44 Rx., hetwelk 1 à 2 Rx. hooger is dan vorige week. Van den zolder en op levering in het voorjaar wordt 129 à 130 ℔ Ukermarksche op 49 à 50 Rx. gehouden. Voor 124, 125 ℔ had men 43 à 44 Rx. willen besteden, doch werd op 46 Rx. gehouden. *Rogge* stil; op levering is tot 31½ Rx. gedaan, en tot dezen prijs is nog te bekomen. Een partijtje 110, 111 ℔ groote Voor-Pommersche *Garst* is op levering in het voorjaar tot 22 Rx. gedaan. 50 à 52 ℔ Pommer *Haver* vindt tot 19 Rx. koopers op levering, doch wordt op 19½ à 20 Rx. gehouden. *Erwten* zijn tot vorige prijzen te verkoopen, doch worden minder aangevoerd. *Raapzaad* blijft kooplust vinden. Zaai-*Lijnzaad* zeer vast in prijs. *Raapolie* in loco en Dec. 12⅙, op Januarij 12⅓ Rx.

Kunsten en Wetenschappen.

CHRISTOPHILUS. *Christelijk Jaarboekje voor* 1841. *Proza en poëzij.* Bijeenverzameld door onderscheidene godsdienstvrienden. Met 4 plaatjes. — Eerste Jaar. Te Nijmegen, bij J. F. THIEME, 1840.

Sommige critici en boekhandelaars klagen, dat eene onderneming dikwijls door eene andere benadeeld, zoo niet geheel verdrongen wordt. Wij uiten hierover geene klagte, maar prijzen, en, kan het zijn, moedigen elke onderneming aan, die van vooruitgang getuigt, en een' gelukkigen invloed op den landgenoot hebben kan.

Deze gedachte kwam bij ons op, toen wij het hierboven genoemd jaarboekje in handen kregen. De smaakvolle en nette uitgave droeg al aanstonds onze goedkeuring weg, terwijl de inhoud ons troost en bemoediging voor het eenvoudig christenhart beloofde.

Het valt niet te ontkennen, dat, niettegenstaande de geest onzer eeuw dikwijls miskend en gelaakt wordt, het debiet van zuiver christelijke schriften in ons vaderland groot is. Is hieruit niet af te leiden, dat godsdienstzin en christenliefde uitgebreider zijn, dan menigeen wel vermoedt? Het kan toch geene enkele boekhandelaars-speculatie genoemd worden; deze kan niet bestaan, of er moeten koopers zijn, die met den aankoop van een godsdienstig boek geen aardsch fortuin zullen verwerven, zoo als men met het bestuderen der werken over deze of gene kunst of wetenschap doen kan.

Arbeidt des menschen geest dagelijks, om de nijverheid meer en meer uit te breiden, de kunsten en wetenschappen te volmaken, het kan den menschenvriend niet dan welgevallig zijn, wanneer ook de wijngaard des Heeren meer en meer bebouwd wordt: elke poging, wars van alle onedele bedoelingen, hiertoe aangewend, verdient aanprijzing en bemoediging. De eersteling van den *Christophilus* werd hiertoe uitgegeven; gaan wij den inhoud na, of het jaarboekje bevat, wat hetzelve belooft.

In het eerste stukje, *de Bijbel*, door A. Radijs, wordt door de navolgende punten te bewijzen, de echtheid der heilige schriften gestaafd: de oorsprong, lotgevallen en zonderbare bewaring, inhoud, volstrekte noodzakelijkheid, zegenvolle werkzaamheid. — De juiste en eenvoudige verklaring dezer vijf punten, de echt godsdienstige zin, die in het geheele stuk doorstraalt, maken hetzelve tot een der voornaamste en beste proza-stukjes van den *Christophilus*, zoodat het een gelukkig denkbeeld der redactie geweest is, hiermede het jaarboekje te openen.

Hagar en Ismaël, van denzelfden schrijver, werd medegedeeld om bewijs te geven, dat, niettegenstaande de nietigheid van den mensch in vergelijking van het heelal, de Almagtige zijne kinderen niet vergeet. Hierop doelt de inleiding van het verhaal. De voorstelling van Hagar's lijden in de woestijn is gevoelvol beschreven. Het bijgevoegde plaatje, hetwelk ons Hagar en Ismaël in de woestijn voorstelt, is door J. P. Lange meesterlijk op staal gegraveerd. Het is jammer, dat de heer Wiertz niet al te juist zijne teekening heeft vervaardigd, en der schoone Hagar iets mannelijks in hare gestalte en gelaatstrekken heeft gegeven.

Van de verschillende toestanden, waarin Hagar verkeert, is door den schrijver partij getrokken, om hieruit eenige gevolgtrekkingen tot nut en [illegible] van den lezer te maken, zoodat ook dit stukje zijne verdiensten heeft. Minder draagt het daarachter gevoegd versje, *Hagar in de woestijn*, onze goedkeuring weg.

In de dichtregelen: *de Voortreffelijkheid van het Geloof aan het Evangelie*, toont de begaafde Petronella Moens, dat zij met warm en opregt christelijk gevoel de snaren der lier blijft tokkelen, en altijd werkzaam is, om het goede en schoone, waar zij vermag, voort te planten.

Nederigheid der Vrouw, door Radijs. Wij kunnen dit proza-stukje niet genoeg ter lectuur het schoone geslacht aanbevelen, want wij zijn het geheel met hem eens, dat aan de vrouw de deugd der nederigheid betaamt.

Op de twee volgende dichtstukjes van H. J. Koenen, naar Luijken en Rambach, zouden, wat het dichterlijke gedeelte betreft, nog al eenige aanmerkingen te maken zijn: inhoud en doel doen ons eenige vlekjes voorbij zien. — *De levensbeschrijving van Claudius Brousson*, van Radijs, als ook *Eene Stille in den Lande*, door J. C. Kobus, zullen met veel genoegen en stichting worden gelezen.

Vóórdat gij tot de lezing der dichtregelen van ten Kate, *de eenzaamheid*, overgaat, zoo leest vooraf den eersten zang van Byron's Childe Harold, en gij zult den geest en de strekking der schoone dichtregelen begrijpen, namelijk, wat de mensch met God, en wat hij zonder den Almagtige is. — Bij het dichtstukje, *het kerkje te Ubbergen*, van C. H. Clemens, is een allerliefst plaatje gevoegd, door J. F. Christ geteekend, en door J. P. Lange gegraveerd.

De wijsgeerige beschouwing van *de overeenkomst tusschen het licht der zon en dat des Evangelies*, van Radijs, mag verheven, schoon genoemd worden. De voorstellingen zijn op sommige plaatsen zeer poëtisch, zonder tot het onverstaanbare over te hellen. Gaarne deelden wij uit dit oordeelkundig en goed gesteld proza-stuk een gedeelte mede, maar hierdoor zouden wij welligt het schoone geheel uit zijn verband rukken. — De hierbij gevoegde staalgravure, door J. W. Kaiser geteekend en gegraveerd, Jezus in den tempel voorstellende, waar Hij zegt: *Ik ben het licht der wereld*, verdient allen lof.

Psalm XXXIII van M. H. de Graaff, als ook de *Morgen Psalm* van S. J. van den Bergh, bezitten veel schoons: het doet ons leed, dat wij hetzelfde niet van het volgende dichtstukje: *de Pelgrimsreize naar het land des vredes*, door H. J. Koenen, naar Luiken, kunnen zeggen.

De dood van Mozes, naar aanleiding van Deut. 34, vers 1—7, door Radijs, bevat vele nuttige wenken, en leert ons op God vertrouwen in Zijne vaak donkere wegen, waar wij de peillooze diepten der handelingen van den Almagtige niet kunnen doorgronden. W. H. Warnsinck gaf tot bijdrage eenige dichtregelen aan een' vriend, bij het verscheiden van zijn' oudsten zoon. *Ik sterve niet!* door v. St., is een gevoelvol dichtstukje, hetwelk men met genoegen zal lezen. — *De laatste dag*, eene legende uit de eerste eeuw des Christendoms, door van Schaick, is gelukkig van vinding, en, hoewel beknopt verhaald, goed medegedeeld en zuiver van stijl. Onder de hierop volgende dichtstukjes: *de sterrende Christen*, naar de Lamartine, door ter Haar, *Dat is Gods stem*, door van Schaick, *de Opstanding*, door J. Muller, *een Harptoon*, door Winkler Prins, en de *Ferraria tigrida*, door R. geb. v. d. Z., verdienen de beide eerste en het vierde bijzondere aanprijzing. Het laatste couplet van *den stervenden Christen* is door ter Haar meesterlijk overgebragt. Deze dichtregelen behooren tot de beste van het jaarboekje. Even gunstig is ons oordeel over den *Winteravond*, door J. S. B. Dit proza-stukje verdient eene eervolle plaats onder de bespiegelingen van den *Christophilus*. De natuurlijke, eenvoudige, christelijke toon, die in hetzelve heerscht, zal vele lezers tot nadenken en eene herlezing van deze bespiegeling opwekken.

Eene andere vertaling van ter Haar, *Gebed van Eugenius den Jongere* is ook zeer schoon en verheven, even als zijn *Lentelied op Paaschmorgen*. Wij zouden, mijne lezers, zoo wij de ons voorgestelde ruimte reeds niet hadden overschreden, het geheele boekje kunnen doorloopen. Wij zouden u eene korte schets der lieve dichtregelen van Lesturgeon, *de Kinderen* kunnen geven; met u de bijdrage van Heldring, *Het Scheepje op de zee van Gennezareth*, en nog vele andere stichtelijke stukjes kunnen nagaan; maar wij zeggen tot u: koopt den *Christophilus* en doorbladert zelf het jaarboekje; het zal u menig aangenaam, en wat meer zegt, nuttig uur aanbrengen. Aan ouders vooral kunnen wij het werkje niet genoeg aanbevelen. De uiterlijke vorm verschaft het boekje eene eerste plaats onder de schoonste almanakken, die in ons vaderland worden uitgegeven; innerlijke waarde maakt het bijzonder geschikt, om het oud en jong als een nuttig geschenk aan te bieden.

Redactie en uitgever verdienen, van de zijde des publieks, alle aanmoediging, om ook in volgende jaren den *Christophilus* in het licht te kunnen geven, daar deze eersteling de bewijzen draagt, dat de redactie voor goede bijdragen zal zorgen, en de uitgever geene kosten zal ontzien om eene sierlijke uitgave te leveren.

P. Q.

Advertentiën.

(7708) Bij onderhandsche acte, gepasseerd te *Paramaribo* den 6 October 1840, en te *Amsterdam* den 3 December 1840, en geregistreerd te *Amsterdam* den 24 December 1840, deel 30, fol. 147, v°. vak 1, voor *f* 2 95½, door den Ontvanger METHORST, is door de Heeren JOHANN DIEDERICH ALTMANN en CHRISTOPH AUGUST THEODOR CORDUA, zich gewoonlijk teekenende THEODOR CORDUA, met onderling goedvinden overeengekomen, om hunne Vennootschap, onder de firma van ALTMANN & CORDUA, met Ultimo December 1840 te ontbinden, en de liquidatie der nog loopende zaken uitsluitend aan den Heer JOHANN DIEDERICH ALTMANN op te dragen, die ten dien einde ALTMANN & CORDUA voor de liquidatie zal teekenen: waarvan bij deze, ingevolge Art. 31 van het *Wetboek van Koophandel*, bekendmaking geschiedt.

(7709) G. H. MATTHES GZN. en J. W. MIJNSSEN,

MAKELAARS,

zullen op *Woensdag* den 6den *Januarij* 1841,

des Namiddags ten half twee ure, in *den Brakken Grond*, ten overstaan van den Griffier P. TIEDEMAN, Verkoopen:

Eene reële Partij *Hollandsch* ZEILDOEK, *door Zeewater nat, gevlakt* en *beschadigd*, alsmede 5,000 Paar 2-*duims* WANTEN, en eenige andere Goederen. Liggende in *den Brakken Grond*, en aldaar daags vóór en op den Verkoopdag te zien.

(7710) HOLLANDSCHE

IJzeren Spoorweg-Maatschappij.

De Raad van Administratie van de HOLLANDSCHE IJZEREN SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ, gevestigd te Amsterdam, verwittigt den Gegadigden, dat op Woensdag den 13 Januarij 1841, des middags ten 12 ure, in het locaal *het Wapen van Amsterdam*, buiten de Haarlemmerpoort, ten overstaan van den Notaris Mr. J. COMMELIN, zal worden AANBESTEED:

***Het leveren van* 600 *Tonnen Rails en* 12 *Tonnen Houtschroeven, ter dienste van de* HOLLANDSCHE IJZEREN SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ.**

Het Bestek, waarop deze Aanbesteding zal plaats hebben, zal ter lezing liggen aan het Hoofdkantoor der Administratie van den IJzeren-Spoorweg op de Heerengracht bij het Koningsplein, aan de beide Stations te Amsterdam en te Haarlem, en in de voornaamste logementen en koffijhuizen te Amsterdam, Haarlem, 's Gravenhage en Rotterdam, zullende nadere informatiën te bekomen zijn bij den Heer Ingenieur Directeur F. W. CONRAD, te 's Gravenhage.

De raad van administratie voornoemd en namens denzelven:

AMSTERDAM, *den* 27 *October* 1840.

L. J. J. SERRURIER, *President.*
J. GERKEN, *Secretaris.*

(7711) ***Amsterdamsche***

OMNIBUS-ONDERNEMING.

De Ondergeteekenden hebben de eer te berigten, dat zij geoordeeld hebben, de DIENST DER OMNIBUSSEN, tot heden, in het belang van het Publiek, *gedurende de aanhangige procedures*, met groote opofferingen voortgezet, te rekenen van den 1 Januarij 1841, tot de regterlijke uitspraak toe, voorloopig te moeten *OPSCHORTEN*.

Heeren Geabonneerden kunnen, des verkiezende, het bedrag der nog niet gebruikte Kaartjes aan het Hoofd-Kantoor terug ontvangen, dagelijks, van af den 5 tot en met den 31 Januarij aanstaanden.

AMSTERDAM, 30 *December* 1840. JONKER & C°.

(7712) **Er wordt gevraagd *te Huur*:**

Tegen Primo Mei aanstaanden, Een HUISJE of een paar KAMERS, het uitzigt hebbende op het *Y*, *den Amstel*, of wel op het land, hetzij binnen of in den omtrek dezer stad. Adres, met gefrankeerde brieven onder Lr. Z, behelzende de gesteldheid en naasten huurprijs, aan het *bureau* van den *Avondbode*.

(7713) Bij H. W. HAZENBERG & COMP., Boekhandel te *Leyden*, zijn uitgegeven en alom verzonden:

I. Monumens Egyptiens du Musée d'Antiquités des Pays-Bas, à Leyde, publiés d'après les ordres du Gouvernement par le Dr. C. LEEMANS, Directeur du Musée, 1e et 2e Livraison, le partie, Chromo lithographiées, folio, par souscription. . . . . . . *f* 26.90.
II. C. LEEMANS, Description raisonnée des Monumens Egyptiens du Musée d'Antiquités des Pays-Bas à Leide, 8°. . » 3.60.
III. C. LEEMANS, Aegyptische Monumenten van het Nederlandsche Museum van Oudheden te Leiden, 8°. . . . » —.50.
IV. C. LEEMANS, Monumens Egyptiens portant des legendes royales, dans les Musées de Leide et de Londres et dans quelques autres collections particulières en Angleterre, avec 32 pl., 8°. . . . . » 4.20.
V. ASTLEY COOPER, theor. pract. voorlezingen over de Heelkunde, getrokken uit eene vijftigjarige ondervinding, door ALEX. LEE, uit het Engelsch door Dr. W. M. S. JUNIUS, 1e deel, 8°. . . . . » 6.—.
VI. P. H. PEERLKAMP, de Principibus ex gente Arausiaca Leidensis Academiae Alumnis, 8°. . . . . » 1.80.
VII. J. R. THORBECKE, Proeve van herziening der Grondwet, 8°. . . . . » 1.25.
VIII. J. R. THORBECKE, Brief over Art. 60 en 123 der Grondwet, 8°. . . . . » —.40.
IX. F. KAISER, Beknopte Geschiedenis der Mikrometermetingen, met pl., 8°. . . . . » 2.20.
X. F. KAISER, het Observatorium te Leyden. . . . . . » 1.25.
XI. J. GEEL, lettre à Mr. HASE sur le discours de Dion Chrysostome intitulé l'eloge de la Chévelure, gr. 8°. . » —.60.
XII. Gymnasien en Instituten, 3 Brieven 8°. . . . . . » —.75.
XIII. D. J. DEN BEER POORTUGAEL, Gedichten, 8°. . . » 1.75.
XIV. J. L. VAN DER PYL, Les Participes, 12°. . . . . » —.60.
XV. C. S. BEVEL, Handl. tot de Nederl. Wisse, 12°. . . » —.25.
XVI. Conspectus veterum philosophorum, folio. . . . . . » —.60.
XVII. Conspectus Scriptorum Latinorum, 8°. . . . . . . » —.25.
XVIII. J. M. VAN GENT, Tabula chronologica hist. graecorum, folio . . . . » 1.25.
XIX. Studenten Typen, door KLIKSPAAN, N°. 1—10, 8°. » 2.75.
XX. Eutropii, breviarium historiae Romanae, libri III, met doorloopende aanhalingen uit de verkorte Latijnsche Spraakleer, van C. G. ZUMPT, en eenige Aardrijks- en Geschiedkundige ophelderingen voorzien, door Dr. J. J. DE GELDER, 12° . . . . » —.60.
XXI. J. KNEPPELHOUT, in den Vreemde, Herinneringen, Ontmoetingen, Schetsen. — Zwitzerland 15 Junij. — 5 September 1839, 8°. . . . . » 2.40.
XXII. De Gheber, een fragment van een Turksch verhaal, naar het Engelsch van lord BYRON, door W. V. D. W. V., met gegrav. titel en vig., door J. W. KAISER, 8°., cart. » 2.40

Schouwburgen, Concerten, enz.

STADS SCHOUWBURG. Zaturdag den 2 Januarij 1841. GIJSBRECHT VAN AEMSTEL, Treurspel, in vijf Bedrijven, door *J. van Vondel*, met Ouverture, tusschen-Bedrijven en Koren; Muzijk van den Heer *A. Berlijn*. Na hetzelve: DE BRUILOFT VAN KLORIS EN ROOSJE, Kluchtspel met Zang en Dans, waarin door den Heer *J. van der Linden*, in het karakter van *Thomasvaer*, een door den Heer *M. Westerman* vervaardigde Nieuwjaarwensch zal worden voorgedragen. *Aanv. ten Zes Ure.*

THEATRE FRANÇAIS. (*Sous la direction de Mr.* PRUDENT.) Samedi 2 Janvier 1841. (N°. 43 de l'Abonnement.) Spectacle demande Une deuxième représentation de: BOQUET PÈRE ET FILS, OU LES EAUX DE NÉRIS, Comédie nouvelle, melée de Chant, en 2 actes. Précédée de: UN SECRET, Comédie, en 3 actes, melée de Chant.

On commencera à 7 heures.

THEATRE ITALIEN, *Amstelstraat.* (N°. 16 de l'Abonnement.) Samedi 2 Janvier 1841. La dernière représentation du BARBIER DE SÉVILLE, Opéra Comique, en 3 actes; Musique de *Rossini*. Mad. *Donatelli* remplira le rôle de *Rosine*.

Le Spectacle commencera à 7½ heures.

Lundi 4 Janvier, au bénéfice de Messieurs et Dames des Choeurs: la seconde représentation de BELISAIRE, grand Opéra, en 4 parties, de *Donizetti*.

Jeudi 7 Janvier 1841. Représentation extraordinaire, au Bénéfice de Mr. et Mad. *Fortier* et Mr. *Davelouis*, Ex-artistes et premiers Rôles du Théâtre Français d'Amsterdam, à la quelle concourront les premiers Sujets du Théâtre Italien, des Artistes du Théâtre de la Haye, et les Bénéficiaires, qui joueront pour la dernière fois dans cette Ville. Le Spectacle sera composé de la première et seule représentation de: CHRISTINE à FONTAINEBLEAU, Pièce Historique, en 2 actes et en vers; tirée de la *Trilogie de la Vie de Christine, Reine de Suède*, par Mr. *Alex. Dumas*. Les principaux rôles seront remplis par: Mad. *Fortier*, celui de *Christine, Reine de Suède*; Mr. *Fortier* celui de *Monaldeschi*, et Mr. *Davelouis* celui de *Santinelli*. Le troisième acte de la NORMA, Opéra. Mlle. *Matthey* remplira celui de *Norma*; Mad. *Donatelli* celui de *Adalgise*; les autres rôles seront chantés par les premiers Sujets de la Troupe Italienne. Une représentation du SONGE D'ATHALIE, de la Tragédie de *Racine*. Mad. *Fortier* remplira le rôle *d'Athalie, Reine d'Israël*; Mr. *Fortier* celui *d'Abner*. Le quatrième acte de GEMMA DI VERGY, Opéra. Mlle *Matthey* remplira le rôle de *Gemma di Vergy*; les autres rôles par les premiers sujets de la troupe Italienne. Première et seule représentation de L'ORAGE, comedie nouvelle en un acte, de mr. *Scribe*; Mad. *Fortier* remplira le rôle de *Semiane*. Dans les entr'actes les premiers artistes chorégraphes du Théâtre Royal de la Haye danseront *des Pas nouveaux*. *Le spectacle commencera à 7 heures.*

Prix des Places: Premier Rang *f* 3, Second Rang *f* 2,50, Parterre *f* 2, Troisième Rang *f* 1.50.

Le Bureau de Location sera ouvert depuis 10½ heures du matin jusqu'à 3 heures après midi.

SALON DES VARIETES, in de *Nes*. Zaturdag den 2 Januarij 1841. HIER MAG NIEMAND DOOR, OF DE POST VAN EER. Vaudeville, in één Bedrijf, naar het Fransch *On ne passe pas*. Na hetzelve: DE SECRETARIS EN DE KOK, Vaudeville, in één Bedrijf. Tot slot: DE RAAD VAN ONDERZOEK, Vaudeville, in één Bedrijf, naar het Fransch *Le Conseil de Revision*.

Entrée 75 Cts., welke in vertering zal worden aangenomen.

Aanvang ten 7½ Ure. JH. DUPORT.

GROOT FRASCATI. Zondag den 3 Januarij 1841 Groote SOIRÉE MUSICALE, *Promenade Champêtre*, Fantaisie van *J. B. van Bree*; Potpourri uit de Opera *Norma*, enz., volgens Programma.

Aanvang ten 7½ Ure.

CONCERT van J. A. TUYN, hetwelk zal plaats op *Woensdag*, den 13 *Januarij* 1841, in de Zaal van het *ODEON*.

PROGRAMMA:

EERSTE DEEL. 1. Ouverture, van Blaun. 2. Aria uit *Roberto d'Evereux*, van Donizetti, te zingen door *J. A. Tuyn*. 3. Fantaisie uit *Norma* voor de piano, uit te voeren door den heer *Barthe*. 4. Duo, te zingen door mejufvr. *E. Meerti* en *J. A. Tuyn*.

TWEEDE DEEL. 1. Ouverture, van J. B. van Bree. 2. Solo voor de viool, uit te voeren door den heer *Koning*. 3. Aria uit *Norma*, te zingen door mejufvr. *C. Janssens*. 4. Duo voor piano en viool, uit te voeren door de heeren *Barthe* en *Koning*. 5. Trio uit *Jessonda*, van Spohr, te zingen door mejufvrouwen *C. Janssens* en *E. Meerti* en *J. A. Tuyn*.

Entrée *f* 2. *Aanvang ten 7½ Ure.*

Aan bovengenoemd Locaal zijn de plaatsen te bespreken, alsmede Entrée-Billetten te bekomen, op Dingsdag en Woensdag, 12 en 13 Jan., van des morgens 10 tot des namiddags 3 ure.